

20802 *LLEI 4/2008, de 23 de desembre, per la qual se suprimeix el gravamen de l'Impost sobre el Patrimoni, es generalitza el sistema de devolució mensual en l'Impost sobre el Valor Afegit, i s'introdueixen altres modificacions en la normativa tributària.* («BOE» 310, de 25-12-2008.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Esta llei té com a objecte la introducció de diverses modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no-Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries, el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, i la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. A més, s'introdueixen sengles disposicions en l'àmbit de l'Impost sobre Activitats Econòmiques i de l'Impost sobre les Primes d'Assegurances per a complir els acords a què ha arribat l'Administració General de l'Estat amb els representants del sector del transport per carretera a fi de pal·liar els efectes que l'elevació del preu dels combustibles ocasiona en este sector.

II

Les modificacions que afecten l'Impost sobre Societats responen principalment a la necessitat d'adaptar la legislació fiscal a la reforma comptable que s'ha completat amb l'aprovació d'un nou Pla General de Comptabilitat, aprovat pel Reial Decret 1514/2007, de 16 de novembre, que desplega la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a l'harmonització internacional amb base en la normativa de la Unió Europea.

La mencionada Llei 16/2007 ha instrumentat un procés d'harmonització de les normes comptables espanyoles al marc comptable de les normes internacionals de comptabilitat adoptades a la Unió Europea. Estes normes internacionals ja s'havien incorporat amb caràcter obligatori des de l'1 de gener de 2005 exclusivament per als comptes anuals consolidats dels grups amb societats cotitzades, per la qual cosa la Llei 16/2007 ha fet possible incorporar, amb caràcter general, criteris convergents amb els continguts en el marc comptable comunitari en els comptes anuals individuals de totes les companyies espanyoles, cotitzades o no.

L'aprovació del nou Pla General de Comptabilitat fa necessari introduir modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, donada la vinculació que hi ha entre el resultat comptable i la base imposable del dit impost, algunes de les quals són merament

tècniques i responen a la nova terminologia utilitzada en el PGC aprovat recentment, així com al nou tractament comptable pel qual determinats dividends no es comptabilitzen en el compte de pèrdues i guanys com a ingressos, sinó minorant el valor comptable de la inversió.

Atés que esta reforma mercantil té efectes respecte dels exercicis que s'inicien a partir d'1 de gener de 2008, el PGC conté també el règim transitori per a aplicar-lo per primera vegada. Respecte d'això, la disposició transitòria única de la Llei 16/2007 estableix que, per a l'elaboració dels comptes anuals que corresponguen al primer exercici que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2008, les empreses elaboraran un balanç d'obertura al començament de l'exercici, el qual es farà d'acord amb les normes que estableixen esta llei i les disposicions que la despleguen. En particular, les disposicions transitòries del PGC despleguen els criteris per a elaborar este balanç d'obertura d'acord amb els criteris de valoració, qualificació i registre incorporats en el nou marc comptable, la qual cosa suposarà fer ajustos com a conseqüència de la primera aplicació del PGC, la contrapartida de la qual, amb caràcter general, es registrarà en comptes de reserves.

Una vegada s'haja donat la connexió assenyalada entre el resultat comptable i la base imposable de l'Impost sobre Societats, han de regular-se les conseqüències fiscals, per motius de seguretat jurídica, dels ajustos comptables que han derivat de la primera aplicació del Pla General de Comptabilitat. La regla general serà que els càrrecs i abonaments a comptes de reserves que es generen en ocasió dels ajustos de primera aplicació tinguin plens efectes fiscals, és a dir, hauran de tindre's en compte per a determinar la base imposable de l'exercici 2008, en la mesura que tinguin la consideració d'ingressos i gastos d'acord amb el que estableix l'article 36 del Codi de Comerç.

No obstant això, a fi d'aconseguir la màxima neutralitat en els efectes fiscals de la reforma comptable, es regula que determinats càrrecs i abonaments a reserves no tindran conseqüències fiscals quan responguen a ingressos i gastos, sempre que estos últims no s'hagueren considerat com a provisions quan es van dotar, que es meritaren i comptabilitzaren en exercicis anteriors a 2008 segons l'aplicació dels anteriors criteris comptables i, a més, que s'integraren en la base imposable de l'Impost sobre Societats corresponent als dits exercicis, per la qual cosa, per aplicació dels nous criteris comptables, estos mateixos ingressos o gastos es meritaren novament a partir de l'exercici 2008, i s'estableix que estos últims tampoc tindrien efectes fiscals perquè els efectes es van consolidar quan es van comptabilitzar en aquells exercicis.

A este fi respon la introducció d'una disposició transitòria vint-i-sis en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Pel que fa a la reforma comptable, cal destacar, finalment, que l'adequació del marc comptable aplicable a les entitats asseguradores a l'entorn normatiu de les Normes Internacionals de Comptabilitat adoptades en la Unió Europea, i a l'harmonització produïda en esta matèria per l'esmentada Llei 16/2007, haurà de motivar una revisió del Pla de Comptabilitat de les Entitats Asseguradores.

Este Pla de Comptabilitat de les Entitats Asseguradores introduirà un canvi en la manera de comptabilitzar la «reserva d'estabilització», modificació que també afectarà de forma especial la primera aplicació del nou pla; en particular, la seua dotació no es registrarà en el compte de pèrdues i guanys. Atés que esta reserva té la consideració de provisió tècnica, i que el seu origen i aplicació continua sent el mateix amb independència del seu reconeixement comptable, ha de modificar-se el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats a fi que no s'alteren els efectes fiscals i, per tant, aconseguir la neutralitat fiscal en este canvi de criteri comptable.

Un altre conjunt de modificacions que s'introdueix en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, que fa referència als articles 12.3, 21.1 i 107.15 d'este, té com a objecte evitar una possible vulneració del dret comunitari en matèria de discriminació i de restricció de la llibertat de moviment de capitals.

Per això, estes modificacions pretenen evitar que la mencionada llibertat siga objecte de discriminacions i restriccions generalitzant l'aplicació de determinades mesures a tots els estats membres de la Unió Europea, a condició que el subjecte passiu acredite que constituïx l'entitat en este àmbit per motius econòmics vàlids i que, a més, du a terme activitats empresarials.

També es modifica el mencionat Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats per a adaptar-lo a la Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 13 de març de 2008. La sentència conclou amb la idea que la deducció d'activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica que regula el text refós és contrària a l'ordenament comunitari, ja que és menys favorable per als gastos que s'efectuen en l'estranger que per als que es fan a Espanya. Per això s'eliminen les restriccions que hi ha i, aleshores, la deducció s'aplica de la mateixa manera amb independència que estes activitats s'efectuen a Espanya, en qualsevol estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

III

En l'àmbit de l'Impost sobre la Renda de no-Residents, es modifica la regulació dels procediments amistosos i s'establix que durant la tramitació no es meritaren interessos de demora.

Així mateix, s'articula una sèrie de modificacions d'ordre procedimental que possibiliten l'aplicació efectiva de l'exempció dels rendiments a favor dels inversors en deute públic i altres instruments de renda fixa.

IV

L'Impost sobre el Patrimoni es va establir l'any 1977 com un tribut de caràcter extraordinari, en el marc de la profunda reforma del sistema tributari que es va iniciar aquell any.

La vigent llei de l'impost, la Llei 19/1991, de 6 de juny, va suposar que l'impost s'incorporara amb caràcter estable al sistema tributari, amb un triple objectiu: exercir una funció de caràcter censal i de control de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques; aconseguir una major eficàcia en la utilització dels patrimonis i obtenir una major justícia redistributiva complementària de la que aportava l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

No obstant això, des del moment en què es va establir, les transformacions, tant de l'entorn econòmic internacional com les modificacions que es van introduir en el tribut, han fet que perda la capacitat d'aconseguir de manera efectiva els objectius per als quals va ser dissenyat.

En l'actual context, és necessari suprimir el gravamen que deriva d'este impost per mitjà de la fórmula més idònia per a assegurar que s'elimine de manera efectiva i immediata. L'eliminació del gravamen es produïx tant per a l'obligació real com per a l'obligació personal de contribuir.

En conseqüència, el precepte que modifica determinats articles de la Llei 19/1991, igual que la derogació que afecta altres disposicions d'esta, té com a objecte eliminar el gravamen per este impost, sense necessitat de modificar al mateix temps la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i de les ciutats amb estatut d'autonomia, ja que qualsevol modificació d'esta llei ha de ser objecte d'un examen conjunt en el marc del procés

de reforma del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

V

L'elevació constant i accelerada que experimenta el preu dels combustibles des de fa mesos ha provocat importants dificultats econòmiques en el sector del transport per carretera. A conseqüència d'esta pujada, s'han mantingut contactes entre representants de l'Administració General de l'Estat i del sector del transport. Com a resultat, s'ha arribat a una sèrie d'acords que ha conegut el Consell de Ministres i als quals s'ha donat publicitat a través de l'Orde PRE/1664/2008, de 13 de juny, i l'Orde PRE/1773/2008, de 20 de juny, en relació amb el transport de mercaderies i de viatgers, respectivament.

Per mitjà d'esta llei s'executen les iniciatives acordades en matèria fiscal que es referixen a la reducció del 75% de l'Impost sobre les Primes d'Assegurances durant els anys 2008 i 2009 i a la bonificació del 50% de les quotes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques per al transport per carretera per a l'exercici 2008.

VI

Les modificacions que s'incorporen a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, IVA d'ara en avant, responen a diverses circumstàncies.

En primer lloc, en la norma s'especifica que a les entitats mercantils se'ls presumix la condició d'empresari o professional, llevat que hi haja prova en contra. Amb això, entra en la norma la jurisprudència comunitària sobre la matèria, que no permet afirmar, sense més, que una entitat mercantil és empresari o professional pel simple fet de la seua condició com a tal.

En segon lloc, s'actualitzen els supòsits de no-subjeció de les transmissions globals de patrimoni, adequant la norma legal a la jurisprudència comunitària, bàsicament a la sentència de 27 de novembre de 2003, recaiguda en l'Assumpte C-497/01, Zita Modes Sarl, que resol els diversos dubtes plantejats en aplicació del precepte que es modifica, l'article 7.1r de la llei que s'ha assenyalat abans.

La següent modificació que s'introdueix apareix en els articles 34 i 35 de la llei; el primer revisa l'import, al mateix temps que el segon s'adequa al contingut de la Directiva 2007/74/CE, de 20 de desembre de 2007, relativa a la franquícia de l'Impost sobre el Valor Afegit i dels impostos especials de les mercaderies importades per viatgers provinents de tercers països.

Es modifica, així mateix, el termini que ha de transcórrer per a poder reduir la base imposable relativa a les operacions totalment o parcialment incobrables que preveu la condició 1a de l'article 80. quatre de la Llei 37/1992, i passa a ser d'un any des de la meritació de l'impost repercutit.

Es fa una nova redacció de l'article 97.u.3r de la Llei 37/1992, de manera que s'ajuste al moment en què s'establix el dret a la deducció de l'IVA corresponent a les importacions i operacions assimilades d'acord amb la normativa vigent, que vincula este moment a la realització de l'operació i ja no al pagament de les quotes. En el mateix sentit, s'ajusta el contingut de l'article 99. quatre de l'esmentada llei, i se n'adequa la redacció a la derogació de l'article 98.dos de la llei.

Finalment, s'introdueixen diverses modificacions en els articles 115 i 116 a fi d'instrumentar el canvi en el sistema de devolucions de l'IVA.

D'entrada, el sistema que es manté com a general és el de sol·licitud a final d'any del saldo pendent del qual el contribuent no s'haja pogut rescabalar amb anterioritat. Com a excepció a l'anterior sistema, es disposa la possibilitat, per a aquells contribuents que opten per això, d'aplicar un sistema que consistix a sol·licitar el saldo

pendent a favor seu al final de cada període de liquidació. Els contribuents que opten per esta possibilitat hauran de liquidar l'IVA amb periodicitat mensual, en tot cas. Esta possibilitat s'obri a qualsevol contribuent, amb independència de la naturalesa de les seues operacions i del volum d'estes, atenent a les condicions, els termes, els requisits i el procediment que s'establisquen reglamentàriament.

El mateix procediment s'establix quan siga possible aplicar el règim especial del grup d'entitats, i es modifica a este efecte l'article 163.nonies.quatre de la Llei 37/1992.

En este context, es matisen les possibilitats d'actuació de l'Administració tributària quan se sol·licita una devolució i el procediment a seguir mentres dure l'actuació.

En l'Impost General Indirecte Canari, IGIC d'ara en avant, s'introdueixen modificacions paral·leles a les relatives a l'IVA, a fi de mantindre la coherència entre els dos impostos.

Així, en la norma s'especifica igualment que a les entitats mercantils se'ls presumix la condició d'empresari o professional, excepte que hi haja prova en cas contrari.

En segon lloc, s'actualitzen els supòsits de no-subjecció de les transmissions globals de patrimoni, de manera que coincidixen amb els canvis que es duen a terme en la Llei 37/1992, encara que amb un afegit per a tindre en compte les especificitats del règim especial del comerç detallista que hi ha en l'IGIC.

Les modificacions esmentades suposen modificacions paral·leles en l'IVA i en l'IGIC, encara que en este no es puga aplicar la jurisprudència comunitària dictada en aplicació de les normes comunitàries harmonitzadores dels impostos generals sobre vendes, com ha assenyalat recentment el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Interlocutòria de 16 d'abril de 2008, recaigut en l'Assumpt C-186/07).

La següent modificació que s'introdueix s'efectua en l'article 14, relatiu a exempcions en les importacions, en línia amb les modificacions que s'han fet en l'IVA, encara que en este cas no hi haja directiva a traslladar.

Es fa una nova redacció dels articles 31.1.2n i 32, de manera que el dret a la deducció de l'impost pagat en importacions s'origina perquè s'haja satisfet l'impost, no pel pagament de la quota que corresponga. Es tracta d'una modificació equivalent a la que es fa en els articles 97 i 99 de la Llei 37/1992 en relació amb l'IVA.

Es modifica, així mateix, el termini que ha de transcórrer per a poder procedir a la reducció de la base imposable relativa a les operacions totalment o parcialment incobrables que es preveu en la condició 1a de l'article 22.7 de la Llei 20/1991, i passa a ser d'un any des de la meritació de l'Impost repercutit.

Finalment, s'introdueixen diverses modificacions en els articles 45 i 46, a fi d'instrumentar un canvi equivalent al nou sistema de devolucions de l'IVA.

D'entrada, el sistema que es manté com a general és el de sol·licitar a final d'any el saldo pendent del qual el contribuent no s'haja pogut rescabalar amb anterioritat. Com a excepció a l'anterior sistema, es disposa la possibilitat, per a aquells contribuents que opten per això, d'aplicar un sistema que consistix a sol·licitar el saldo pendent a favor seu al final de cada període de liquidació. Els contribuents que opten per esta possibilitat hauran de liquidar l'IGIC amb periodicitat mensual, en tot cas. Esta possibilitat s'obri a qualsevol contribuent, amb independència de la naturalesa de les seues operacions i del volum d'estes, atenent a les condicions, els termes, els requisits i el procediment que s'establisca reglamentàriament.

El mateix procediment s'establix quan siga possible aplicar el règim especial del grup d'entitats, i es modifica a este efecte l'article 58.octies.quatre de la Llei 20/1991.

En este context, es matisen les possibilitats d'actuació de l'Administració tributària quan se sol·licita una devolució i el procediment a seguir mentres dure l'actuació.

VII

En la normativa de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats s'introdueixen diverses modificacions, unes deriven de la necessitat de millorar i simplificar la gestió de l'impost i altres de la transposició de la Directiva 7/2008/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals.

Respecte al primer grup de mesures, cal destacar que es canvia el càlcul del valor real de les concessions en què s'haja assenyalat un cànon, un preu, una participació o un benefici mínim que el concessionari haja de satisfer periòdicament, quan la duració de la concessió siga superior a l'any, i es capitalitza segons el termini de la concessió, al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaga el concessionari, per a evitar una capitalització simple com en l'actualitat, ajustant la base a la verdadera realitat d'estes concessions.

Una mesura important per a millorar la situació dels particulars en el mercat immobiliari és la que fa referència al tractament fiscal de la cessió de crèdits o drets d'adquisició d'immobles en construcció, coneguts vulgarment com a «passes», la regulació dels quals determinava una base imposable quantificada en funció del valor total construït dels immobles, que es modifica perquè s'ajuste al valor real de l'immoble en construcció en el moment de la cessió del dret privat de compra, la qual cosa permetrà que es puga transmetre als actuals contractants que tinguen dificultats per a seguir amb l'adquisició i que en este mercat hi haja una flexibilitat més gran.

La limitació de la base imposable al valor real que tinga el bé en el moment de la transmissió del crèdit o dret es dirigeix especialment als supòsits de transmissió entre particulars del dret d'adquisició d'una vivenda en construcció. Es una modificació necessària per a evitar un gravamen impositiu que, sumat al que es produïx per l'IVA que satisfà el nou propietari del dret quan adquireix la vivenda, feia, en la pràctica, quasi impossible la transmissió d'estos drets. Tenint en compte la conjuntura actual del mercat immobiliari, també convé incentivar la transmissió de drets d'adquisició de vivenda, considerant especialment els particulars que van comprar estos drets amb unes expectatives d'evolució dels preus dels immobles i d'oferta hipotecària que en l'actualitat no concorren.

D'altra banda, s'adequa la vigent regulació de l'exempció de les vivendes de protecció oficial (VPO) a la situació actual, per mitjà de l'agrupació de la seua normativa dispersa i el tancament d'algunes possibilitats de frau. En concret, es reuneixen en un sol precepte tots els requisits per a gaudir de les exempcions en este impost, i se'n facilita així l'aplicació a este tipus de vivendes. Així mateix, s'inclou, com una norma de vigència indefinida, el que estableix la disposició transitòria dotze de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

El foment de la vivenda protegida requereix, com a pilar bàsic, un règim jurídic tributari fàcilment interpretable, que evite problemes d'aplicació. Per al compliment d'este objectiu s'aclarixen els supòsits d'exempció aplicables a l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats relatiu a les vivendes de protecció oficial.

La regulació de la titulització d'actius financers es va iniciar a Espanya amb la promulgació de la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i en este primer moment se cenyia als crèdits hipotecaris mobilitzats per mitjà de participacions hipotecàries.

En la dita llei només es van establir els fons de titulització hipotecària esmentats, qualificats per ser patrimonis tancats sense personalitat jurídica que transformaven fluxos hipotecaris en valors de renda fixa –els denominats bons de titulització hipotecària–, amb l'objectiu principal de contribuir a abaratir els préstecs per a l'adquisició de

vivendes, com especificava en el preàmbul el mencionat text legal.

Donat eixe caràcter tancat, que no permet ampliar-los o modificar-los posteriorment, en l'àmbit fiscal es va atorgar als dits fons l'exempció de la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats en el moment de constituir-los.

Posteriorment, al considerar-se que esta regulació era insuficient per a estendre o aplicar el procés financer a la titulització d'altres crèdits diferents dels de caràcter hipotecari, el Reial Decret Llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació, va establir que el Govern, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, podia estendre el règim previst per a la titulització de participacions hipotecàries a altres préstecs i drets de crèdit.

Esta previsió es va referendar i completar en la disposició addicional quinta de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària. Posteriorment, i com a conseqüència del finançament dels resultats de la moratòria nuclear, en 1994 es va promulgar la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'Ordenació del Sistema Elèctric Nacional, norma que regula, com una modalitat específica dels fons de titulització d'actius, els denominats «Fons de Titulització de la Moratòria Nuclear».

La normativa anterior es va desplegar per mitjà del Reial Decret 926/1998, de 14 de maig, pel qual es regulen els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització, que va configurar estos nous fons de titulització en dos tipus d'estructures, a fi d'acomodar l'esquema de titulització a les diverses classes de fluxos que entraran en el procés. Així, es regulen tant estructures tancades –semblants als fons de titulització hipotecària– com estructures obertes, ja siga per l'actiu, pel passiu o per les dos. Amb esta última varietat s'obri pas a la titulització de fluxos a curt i mitjà termini, molt comuns en altres sistemes financers on es desenrotllen estos processos.

El mencionat reglament va establir, a més, que, excepte el que este text disposa, als fons de titulització d'actius se'ls aplicaran les regles que contenen els fons de titulització hipotecària regulats en l'esmentada Llei 19/1992, mentres foren aplicables, atenent la seua naturalesa específica, la qual cosa ha servit a les administracions tributàries competents de les comunitats autònomes per a considerar-los exempts de la modalitat d'operacions societàries.

No obstant això, cap de les esmentades normes legals regulava els aspectes fiscals relatius als nous fons de titulització que a partir de llavors podien constituir-se, per la qual cosa, tenint en compte la identitat d'estructura i fins dels nous fons de titulització respecte als fons de titulització hipotecària i, sobretot, que la seua pròpia essència és la titulització per xicotetes diferències entre els actius que conformen estos fons, és imprescindible, per a l'existència i desenrotllament d'estos instruments financers, encara que fóra lògic entendre que estaven exempts de la modalitat d'operacions societàries, ja que es considera més coincident amb el principi de seguretat jurídica, establir en una norma de rang legal i amb efectes retroactius l'exempció total d'estos fons de la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

En un altre orde de coses, s'introdueix una regla de quantificació del valor dels béns i drets en el procediment de comprovació de valors per part de l'Administració que consistix a fixar el dit valor, almenys, en el preu o contraprestació de l'operació de què es tracte, ja que, com a mínim, arriba a este valor per a les parts.

A fi de simplificar la gestió d'este tribut, s'establix de forma definitiva que la data del document privat que pre-

valga a l'efecte de prescripció, d'acord amb el que disposa la normativa de l'impost, determinarà tots els aspectes del règim jurídic aplicable a la liquidació que siga procedent per l'acte o contracte incorporat a este, la qual cosa implica que ja no quedaran dubtes que la valoració, la base, el tipus i els altres elements del tribut que s'apliquen a este tipus d'actes, contractes o negocis, seran els que estiguen vigents en la data que es prenga per a la prescripció.

Així mateix, a fi d'aclarir les competències de les administracions tributàries de les comunitats autònomes, es modifica el requisit per a inscriure els documents que siguen objecte d'este impost, concretant que han de ser presentats en l'Administració tributària competent, sense la constatació dels quals no podran ser inscrits en el registre corresponent, de manera que s'evita qualsevol intent d'elusió del pagament de l'impost.

De forma complementària al que s'ha dit anteriorment, s'establix que la competència per a l'aplicació de l'impost i l'exercici de la potestat sancionadora corresponen a l'Administració tributària de la comunitat autònoma o de l'Estat a què s'atribuïska el seu rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables segons les normes reguladores de la cessió d'impostos a les comunitats autònomes, per a aclarir qualsevol dubte que poguera tindre's respecte a actuacions amb administracions no competents.

VIII

El Consell de la Unió Europea va aprovar recentment la Directiva 2008/7/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals, que ha entrat en vigor el dia 12 de març d'enguany, directiva que substitueix la Directiva 69/335/CEE del Consell, de 17 de juliol de 1969, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals, i que queda derogada amb efecte a partir del dia 1 de gener de 2009.

La Directiva 2008/7/CE incidix substancialment en les disposicions legals del dret intern espanyol que regulen l'anomenat impost sobre les aportacions de capital, que constitueix la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats regulada en el títol II, «Operacions societàries», del Text Refós de la Llei de l'esmentat Impost, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, raó per la qual és procedent l'adaptació de diversos preceptes de l'esmentat text refós.

La Directiva 2008/7/CE estableix les operacions que tindran la consideració de «aportacions de capital», concepte de què s'exclouen algunes operacions que la Directiva 69/335/CEE sí que considerava incloses en el dit concepte. Així, desapareixen els fets imposables referents al trasllat d'un Estat membre a un altre Estat membre de la seu de la direcció efectiva d'una entitat considerada com a societat de capital en este últim Estat membre, però no en el primer, així com al trasllat d'un Estat membre a un altre Estat membre del domicili social d'una entitat amb la seu de la direcció efectiva en un tercer país i considerada societat de capital en este últim Estat membre, però no en l'altre Estat membre.

A este respecte, l'article 10 de la Directiva 2008/7/CE determina que un Estat membre podrà sotmetre a l'impost sobre les aportacions de capital les aportacions de capital d'aquelles societats amb la seu de direcció efectiva en el dit Estat membre en el moment en què es faça l'aportació de capital, o d'aquelles que, tenint la seu de direcció efectiva en un tercer país, tinguen en l'Estat membre el seu domicili social. El dit precepte també disposa que un Estat membre podrà sotmetre a l'impost sobre les aportacions de capital l'aportació d'immobilitzat o de capital circulat a una sucursal situada en un Estat membre quan el seu domicili social i la seu de direcció efectiva es troben en un tercer país.

Així mateix, l'article 5 determina que els estats membres no sotmetran les societats de capital a cap forma d'imposició indirecta, entre altres operacions, pel trasllat, d'un Estat membre a un altre Estat membre, de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'una societat de capital, ni les anomenades «operacions de reestructuració» definides en l'article 4.

Esta nova regulació comunitària obliga a modificar el contingut dels preceptes del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats que definixen els fets imposables de la modalitat d'operacions societàries d'este tribut. Igualment, la no-subjecció de les anomenades operacions de reestructuració a la dita modalitat de l'impost obliga també a modificar els preceptes referents, respectivament, al subjecte passiu, responsables subsidiaris i base imposable d'operacions societàries, a fi d'excloure aquelles. A més, resulta necessari modificar el mencionat text refós per a suprimir, d'una banda, els supòsits d'exempció relatius a les operacions de fusió, escissió, aportació d'actius i canvi de valors (ara, de reestructuració), que han de convertir-se en supòsits de no-subjecció; i, d'altra, per a introduir una exempció en les modalitats de transmissions patrimonials oneroses i actes jurídics documentats, documents notarial, aplicable a les operacions de reestructuració i als trasllats de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'entitats d'un estat membre a un altre que, al quedar no subjectes a la modalitat d'operacions societàries, podrien quedar sotmeses a la modalitat de transmissions patrimonials oneroses o, si és el cas, a la d'actes jurídics documentats, documents notarial.

Finalment, també és convenient derogar l'apartat 2 de la disposició addicional segona del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, precepte que conté les referències sobre les definicions de les operacions de fusió i escissió a l'efecte de la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats; per tant, si bé es considera oportú mantindre les definicions a l'efecte d'operacions societàries en la norma legal de l'Impost sobre Societats, pareix raonable que la referència s'ubique en el text refós de la Llei d'aquell tribut.

IX

En l'àmbit dels impostos especials, es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, per a adaptar la normativa interna a la ja citada Directiva 2007/74/CE, disposició comunitària que manté els actuals límits quantitius establits per a les labors de tabac al mateix temps que es modifiquen els fixats per a les begudes alcohòliques, quant al vi (la franquícia de les quals passa de dos a quatre litres) i a la cervesa (per a la qual s'establí per primera vegada una franquícia quantitativa, que es fixa en setze litres).

La circumstància que en determinats vehicles, la primera matriculació definitiva dels quals a Espanya està subjecta a l'Impost Especial sobre Determinats Mitjans de Transport, una part del seu preu de venda i, per tant, de la base imposable d'este impost no està formada pel preu del vehicle en si, sinó pel de l'equipament propi d'una vivenda, aconsella que, en estos casos, es reduísca la base imposable en la quantia que s'estima que representa este equipament en el preu de venda, perquè no està directament associat a la seua capacitat de circulació com a vehicle. Pel que fa als quadricicles lleugers, tenint en compte les seues dimensions reduïdes i, consegüentment, les seues escasses emissions de CO₂, i que les pautes per a utilitzar-lo no siguen especialment perjudicials per al medi ambient, pareix convenient retrotraure la tributació d'estos vehicles a la que tenien amb anterioritat a l'1 de gener de 2008, per la via de declarar la seua no-subjecció a l'IEDMT.

Amb l'objecte d'adequar a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de les comunitats europees la configuració de la base imposable de l'Impost Especial sobre Determinats Mitjans de Transport quan és exigible sobre aquells que ja estan usats, es modifica el paràgraf b) de l'article 69 de la Llei 38/1992. La modificació consistix a establir una minoració del valor de mercat que es pren com a base imposable del mitjà de transport en la part d'aquell que és imputable a l'import residual dels impostos indirectes que haurien sigut exigibles en el cas que el mateix mitjà de transport haguera sigut objecte de primera matriculació definitiva a Espanya en estat nou.

També es modifica l'esmentada Llei 38/1992 per a establir nivells d'emissions de CO₂ delimitadors de les categories de tributació específicament aplicables en relació amb les motocicletes. Amb això es manté la coherència de la inspiració mediambiental de la reforma introduïda per la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera, al mateix temps que s'evita que les motocicletes es vegan afavorides per una reducció o desaparició de la seua tributació en l'àmbit de l'IEDMT que no vaja acompanyada d'una reducció de les seues actuals emissions de CO₂. A més, atesa l'elevada sinistralitat associada a les motocicletes de potència igual o superior a 100 CV (74 kW), totes se sotmeten totes elles, amb independència de les seues emissions de CO₂, al tipus impositiu més elevat.

X

Amb la finalitat d'adaptar a la normativa comunitària la responsabilitat subsidiària que la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, imposa als agents i comissionistes de duanes quan actuen en representació directa, es modifica l'apartat e) del número 1 de l'article 43 de la dita llei, amb l'objecte d'excloure el deute duaner de la responsabilitat subsidiària que l'esmentat article establí, alhora que del que disposa el Codi Duaner ha d'entendre's que a l'agent de duanes que actua en representació directa no se li pot exigir esta responsabilitat perquè no té el caràcter de deutor davant de la duana.

Esta exclusió es limita al deute duaner, que és l'àmbit afectat per la normativa comunitària que s'adapta, però no afecta el deute tributari corresponent a tributs interns com l'Impost sobre el Valor Afegit o els impostos especials, respecte dels quals es manté la responsabilitat subsidiària d'agents i comissionistes de duanes que actuen en la modalitat de representació directa.

Article primer. *Modificació del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. La deducció en concepte de pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital d'entitats que no cotitzen en un mercat regulat no podrà excedir la diferència positiva entre el valor dels fons propis a l'inici i al tancament de l'exercici, i s'hauran de tindre en compte les aportacions o devolucions d'aportacions realitzades en este. El mateix criteri s'aplicarà a les participacions en el capital d'entitats del grup, multigrup i associades en els termes de la legislació mercantil.

Per a determinar la diferència a què es referix este apartat, es prendran els valors al tancament de l'exercici sempre que es recullen en els balanços formulats o aprovats per l'òrgan competent.

No seran deduïbles les pèrdues per deteriorament o correccions de valor corresponents a la participació en entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals, excepte que les dites entitats consoliden els seus comptes amb les de l'entitat que realitza el deteriorament en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç, o quan estes residisquen en un Estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acredite que la seua constitució i la seua operativa responen a motius econòmics vàlids i que realitzen activitats empresarials.

En les condicions establides en este apartat, la mencionada diferència serà fiscalment deduïble en proporció a la participació, sense necessitat de la seua imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys, quan els valors representen participacions en el capital d'entitats del grup, multigrup i associades en els termes de la legislació mercantil, sempre que el valor de la participació, minorat per les quantitats deduïdes en períodes impositius anteriors, excedisca el valor dels fons propis de l'entitat participada al tancament de l'exercici que corresponga a la participació, corregit en l'import de les plusvàlues tàcites que hi haja en el moment de l'adquisició i que subsistisquen en el de la valoració. La quantia de la diferència deduïble no pot superar l'import del mencionat excés.

A este efecte, els fons propis es determinaran d'acord amb el que estableix el Codi de Comerç i la resta de normativa comptable de desplegament, i la dita diferència serà corregida, si és el cas, pels gastos de l'exercici que no tinguen la condició de fiscalment deduïbles d'acord amb el que estableix esta llei.

Les quantitats deduïdes minoraran el valor de les dites participacions, i tindran la consideració, a efectes fiscals, de correcció de valor, depreciació o deteriorament de la participació. Estes quantitats s'integraran com a ajust positiu en la base imposable del període impositiu en què el valor dels fons propis al tancament de l'exercici excedisca el de l'inici, i hauran de tindre's en compte les aportacions o devolucions d'aportacions realitzades en este, amb el límit del dit excés.

En la memòria dels comptes anuals s'informarà de les quantitats deduïdes en cada període impositiu, la diferència en l'exercici dels fons propis de l'entitat participada i les quantitats integrades en la base imposable del període i les pendents d'integrar.

Dos. Els apartats 1 i 4 de l'article 13 queden redactats de la manera següent:

«1. No seran deduïbles els gastos següents:

a) Els derivats d'obligacions implícites o tàcites.
b) Els relatius a retribucions a llarg termini al personal. No obstant això, seran deduïbles les contribucions dels promotors de plans de pensions regulats en el Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, així com les realitzades a plans de previsió social empresarial. Les dites contribucions s'imputaran a cada participació assegurada, en la part corresponent, excepte les realitzades a plans de pensions de manera extraordinària per aplicació de l'article 5.3.d) de l'esmentat Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions. Seran igualment deduïbles les contribucions per a la cobertura de contingències anàlogues a les dels plans de pensions, sempre que es complisquen els requisits següents:

1r. Que siguen imputades fiscalment a les persones a les quals es vinculen les prestacions.

2n. Que es transmeta de manera irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.

3r. Que es transmeta la titularitat i la gestió dels recursos en què consistisquen les dites contribucions.

Així mateix, seran deduïbles les contribucions efectuades per les empreses promotores previstes en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, sempre que es complisquen els requisits anteriors i les contingències cobertes siguen les que preveu l'article 8.6 del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

c) Els concernents als costos de compliment de contractes que excedisquen els beneficis econòmics que s'esperen rebre d'estos.

d) Els derivats de reestructuracions, excepte si es referixen a obligacions legals o contractuals i no merament tàcites.

e) Els relatius al risc de devolucions de vendes.

f) Els de personal que es corresponguen amb pagaments basats en instruments de patrimoni, utilitzats com a fórmula de retribució als empleats, tant si se satisfà en efectiu o per mitjà de l'entrega dels dits instruments.

4. Els gastos relatius a les provisions tècniques realitzades per les entitats asseguradores seran deduïbles fins a l'import de les quanties mínimes establides per les normes aplicables. Amb eixe mateix límit, l'import de la dotació en l'exercici a la reserva d'estabilització serà deduïble en la determinació de la base imposable, encara que no s'haja integrat en el compte de pèrdues i guanys. Qualsevol aplicació de la dita reserva s'integrarà en la base imposable del període impositiu en què es produísca.

Les correccions per deteriorament de primes o quotes pendents de cobrament seran incompatibles, per als mateixos saldos, amb la dotació per a la cobertura de possibles insolvències de deutors.»

Tres. L'apartat 9 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«9. A l'efecte d'integrar en la base imposable les rendes positives obtingudes en la transmissió d'elements patrimonials de l'actiu fix o d'estos elements que hagen sigut classificats com a actius no corrents mantinguts per a la venda, que tinguen la naturalesa de béns immobles, es deduirà l'import de la depreciació monetària produïda des del dia 1 de gener de 1983, calculada d'acord amb les regles següents:

a) Es multiplicarà el preu d'adquisició o cost de producció dels béns immobles transmesos i les amortitzacions acumulades relatives a aquells pels coeficients que s'establisquen en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

b) La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix el paràgraf anterior es minorarà en el valor comptable de l'element patrimonial transmés.

c) La quantitat que resulte de la dita operació es multiplicarà per un coeficient determinat per:

1r. En el numerador: el patrimoni net.

2n. En el denominador: el patrimoni net més el passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds determinants del coeficient seran les que hi ha hagut durant el temps de tinença de

l'element patrimonial transmés o en els cinc exercicis anteriors a la data de la transmissió, si este últim termini fóra menor, a elecció del subjecte passiu.

El que preveu este paràgraf no s'aplicarà quan el coeficient siga superior a 0,4.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Estaran exempts els dividendes o participacions en beneficis d'entitats no residents en territori espanyol, quan es complisquen els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat no resident siga, almenys, del cinc per cent.

La participació corresponent s'haurà de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què siga exigible el benefici que es distribuïssa o, si no s'arriba a l'any, s'haurà de mantindre posteriorment durant el temps necessari per a completar el dit termini. Per al còmput del termini es tindrà també en compte el període en què la participació haja sigut posseïda ininterrompudament per altres entitats que reunisquen les circumstàncies a què es referix l'article 42 del Codi de Comerç per a formar part del mateix grup de societats.

b) Que l'entitat participada haja estat gravada per un impost estranger de naturalesa idèntica o anàloga a este impost en l'exercici en què s'hagen obtingut els beneficis que es repartixen o en els quals es participa.

A este efecte, es tindran en compte aquells tributs estrangers que hagen tingut com a finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, encara que siga parcialment, amb independència que l'objecte del tribut el constituïssa la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element que en done indici.

Es considerarà complit este requisit quan l'entitat participada siga resident en un país amb què Espanya tinga subscrit un conveni per a evitar la doble imposició internacional, que li siga aplicable i que continga clàusula d'intercanvi d'informació.

En cap cas s'aplicarà el que disposa este article quan l'entitat participada siga resident en un país o territori qualificat reglamentàriament com a paradís fiscal, excepte que residisca en un Estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acredite que la seua constitució i la seua operativa responen a motius econòmics vàlids i que realitza activitats empresarials.

c) Que els beneficis que es repartixen o en els quals es participa procedisquen de la realització d'activitats empresarials en l'estranger.

Només es considerarà complit este requisit quan almenys el 85 per cent dels ingressos de l'exercici corresponguen a:

1r. Rendes que s'hagen obtingut en l'estranger i que no estiguen compreses entre aquelles classes de renda a què es referix l'apartat 2 de l'article 107 com a susceptibles de ser incloses en la base imposable per aplicació del règim de transparència fiscal internacional. En tot cas, les rendes derivades de la participació en els beneficis d'altres entitats, o de la transmissió dels valors o participacions corresponents, hauran de complir els requisits del paràgraf 2n següent.

En particular, a este efecte, es consideraran obtingudes en l'estranger les rendes procedents de les activitats següents:

1a. Comerç a l'engròs, quan els béns siguen posats a disposició dels adquirents en el país o terri-

tori en què residisca l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què dispose l'entitat participada.

2a. Servicis, quan siguen utilitzats en el país o territori en què residisca l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què dispose l'entitat participada.

3a. Creditícies i financeres, quan els préstecs i crèdits siguen atorgats a persones o entitats residents en el país o territori en què residisca l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què dispose l'entitat participada.

4a. Asseguradores i reasseguradores, quan els riscos assegurats es troben en el país o territori en què residisca l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que aquelles s'efectuen a través de l'organització de mitjans personals i materials de què dispose l'entitat participada.

2n. Dividendes o participacions en beneficis d'altres entitats no residents respecte de les quals el subjecte passiu tinga una participació indirecta que complisca els requisits de percentatge i antiguitat previstos en el paràgraf a), quan els referits beneficis i entitats complisquen, al seu torn, els requisits establits en els altres paràgrafs d'este apartat. Així mateix, rendes derivades de la transmissió de la participació en les dites entitats no residents, quan es complisquen els requisits de l'apartat següent. Per a l'aplicació d'este article, en el cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social i, si no n'hi ha, es consideraran aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.»

Cinc. L'apartat 4 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«4. La deducció prevista en els apartats anteriors no s'aplicarà respecte de les rendes següents:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sense perjudi del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan, conjuntament amb les operacions referides en el paràgraf anterior, es produïssa la distribució de dividendes o participacions en beneficis, s'aplicarà la deducció sobre estos d'acord amb les normes establides en este article.

b) Les previstes en els apartats anteriors, quan, amb anterioritat a la seua distribució, s'haja produït una reducció de capital per a constituir reserves o compensar pèrdues, el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per a reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, traspàs o aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplicarà respecte de les rendes distribuïdes que s'hagen integrat en la base imposable sense haver-se produït respecte d'aquelles la compensació de bases impossibles negatives, excepte que la no-compensació haja derivat del que preveu l'apartat 2 de l'article 25 d'esta Llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Els dividendes o participacions en beneficis que corresponguen a accions o participacions

adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagen satisfet quan després d'esta data, dins del mateix termini, es produísca una transmissió de valors homogenis.

e) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determine la integració de renda en la base imposable o quan la dita distribució haja produït una pèrdua per deteriorament del valor de la participació. En este cas la reversió del deteriorament del valor de la participació no s'integrarà en la base imposable.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplicarà quan:

1r. El subjecte passiu prove que un import equivalent a la pèrdua per deteriorament del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre Societats tributant a algun dels tipus de gravamen previstos en els apartats 1, 2 i 7 de l'article 28 o en l'article 114 d'esta llei, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació amb motiu de la seua transmissió, i que la dita renda no haja tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues.

En este supòsit, quan les anteriors entitats propietàries de la participació hagen aplicat, a les rendes que hagen obtingut per raó de la seua transmissió, la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, la deducció serà del 18 per cent de l'import del dividend o de la participació en beneficis.

La deducció es practicarà parcialment quan la prova a què es referix este paràgraf e) tinga caràcter parcial.

2n. El subjecte passiu prove que un import equivalent al deteriorament del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, per motiu de la seua transmissió. La deducció es practicarà parcialment quan la prova a què es referix este paràgraf e) tinga caràcter parcial.

En este supòsit, la deducció no podrà excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que, en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, correspon als guanys patrimonials integrats en la part especial de la base imposable o en la de l'estalvi, per al cas de transmissions fetes a partir de l'1 de gener de 2007.

En el cas que el dividend o participació en beneficis no determine la integració de renda en la base imposable per no tindre la consideració d'ingrés, serà procedent aplicar la deducció quan el subjecte passiu prove que un import equivalent a eixe dividend o participació en beneficis s'ha integrat en la base imposable de les persones o entitats propietàries anteriors de la participació, en els termes establits en este paràgraf e).

f) Els dividends o participacions en beneficis corresponents a entitats de la Zona Especial Canària procedents de beneficis que hagen tributat als tipus indicats en l'apartat 8 de l'article 28 d'esta llei. A este efecte, es considerarà que les rendes rebudes procedixen en primer lloc dels dits beneficis.»

Sis. L'apartat 5 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«5. No s'integrarà en la base imposable del subjecte passiu que percep els dividends o la participació en beneficis la pèrdua per deteriorament del valor de la participació derivada de la distribució dels beneficis, siga quina siga la forma i el període

impositiu en què la dita pèrdua es pose de manifest, excepte quan l'import dels esmentats beneficis haja tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

En el cas que el dividend o participació en beneficis no determine la integració de renda en la base imposable per no tindre la consideració d'ingrés, serà procedent aplicar la deducció quan el subjecte passiu prove que un import equivalent a eixe dividend o participació en beneficis ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació, en els termes establits en este article. El límit al qual es referix l'apartat 3 d'este article es calcularà atenent la quota íntegra que resultaria de la integració en la base imposable del dividend o participació en beneficis.»

Set Els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 35 queden redactats de la manera següent:

«1. Deducció per activitats d'investigació i desenvolupament.

La realització d'activitats d'investigació i desenvolupament donarà dret a practicar una deducció de la quota íntegra, en les condicions establides en este apartat.

a) Concepte d'investigació i desenvolupament.

Per investigació es considerarà la indagació original planificada que persegueisca descobrir nous coneixements i una superior comprensió en l'àmbit científic i tecnològic, i per desenvolupament, l'aplicació dels resultats de la investigació o de qualsevol altre tipus de coneixement científic per a la fabricació de materials o productes nous o per al disseny de nous processos o sistemes de producció, així com per a la millora tecnològica substancial de materials, productes, processos o sistemes preexistents.

Es considerarà també activitat d'investigació i desenvolupament la materialització dels productes o processos nous en un pla, esquema o disseny, així com la creació d'un primer prototip no comercialitzable i els projectes de demostració inicial o projectes pilot, sempre que estos no puguen convertir-se o utilitzar-se per a aplicacions industrials o per a l'explotació comercial.

Així mateix, es considerarà activitat d'investigació i desenvolupament el disseny i elaboració del mostreari per al llançament de nous productes. A estos efectes, s'entendrà com a llançament d'un nou producte la seua introducció en el mercat i com a nou producte, aquell la novetat del qual siga essencial i no merament formal o accidental.

També es considerarà activitat d'investigació i desenvolupament la concepció de programari avançat, sempre que supose un progrés científic o tecnològic significatiu per mitjà del desenvolupament de nous teoremes i algorismes o per mitjà de la creació de sistemes operatius i llenguatges nous, o sempre que estiga destinat a facilitar a les persones discapacitades l'accés als servicis de la societat de la informació. No s'hi inclouen les activitats habituals o rutinàries relacionades amb el programari.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció estarà constituïda per l'import dels gastos d'investigació i desenvolupament i, si és el cas, per les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible, excloent-ne els immobles i terrenys.

Es consideraran gastos d'investigació i desenvolupament els realitzats pel subjecte passiu, incloent-hi les amortitzacions dels béns afectes a les activitats mencionades, quan estiguen directament relacionats amb les dites activitats i s'apliquen efectiva-

ment a la realització d'estes, constant específicament individualitzats per projectes.

La base de la deducció es minorarà en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al foment de les dites activitats i imputables com a ingrés en el període impositiu.

Els gastos d'investigació i desenvolupament que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment tindran la consideració de gastos d'investigació i desenvolupament les quantitats pagades per a realitzar les dites activitats a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Les inversions s'entendran realitzades quan els elements patrimonials siguin posats en condicions de funcionament.

c) Percentatges de deducció.

1r. El 30 per cent dels gastos efectuats en el període impositiu per este concepte.

En el cas que els gastos efectuats en la realització d'activitats d'investigació i desenvolupament en el període impositiu siguin majors que la mitjana dels efectuats en els dos anys anteriors, s'aplicarà el percentatge establert en el paràgraf anterior fins a la dita mitjana, i el 50 per cent sobre l'excés respecte d'esta.

A més de la deducció que siga procedent d'acord amb el que disposen els paràgrafs anteriors, es practicarà una deducció addicional del 20 per cent de l'import dels gastos de personal de l'entitat corresponents a investigadors qualificats adscrits en exclusiva a activitats d'investigació i desenvolupament.

2n. El 10 per cent de les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible, excloent-ne els immobles i terrenys, sempre que estiguen afectes exclusivament a les activitats d'investigació i desenvolupament.

La deducció establida en el paràgraf anterior serà compatible amb la prevista en l'article 42 d'esta llei i incompatible per a les mateixes inversions amb les restants deduccions previstes en els altres articles d'este capítol.

Els elements en què es materialitza la inversió hauran de romandre en el patrimoni del subjecte passiu, excepte pèrdues justificades, fins que complisquen la seua finalitat específica en les activitats d'investigació i desenvolupament, excepte quan la seua vida útil, d'acord amb el mètode d'amortització, admés en el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 11, que s'hi aplique, siga inferior.

2. Deducció per activitats d'innovació tecnològica.

La realització d'activitats d'innovació tecnològica donarà dret a practicar una deducció de la quota íntegra en les condicions establides en este apartat.

a) Concepte d'innovació tecnològica.

Es considerarà innovació tecnològica l'activitat el resultat de la qual siga un avanç tecnològic en l'obtenció de productes o processos de producció nous o millores substancials dels ja existents. Es consideraran nous aquells productes o processos les característiques o aplicacions dels quals, des del punt de vista tecnològic, diferisquen substancialment de les existents amb anterioritat.

Esta activitat inclourà la materialització dels nous productes o processos en un pla, esquema o disseny, la creació d'un primer prototip no comercialitzable, els projectes de demostració inicial o projectes pilot i els mostraris tèxtils, de la indústria

del calcer, de l'adob de pell, de la marroquineria, del joguet, del moble i de la fusta, sempre que no puguen convertir-se o utilitzar-se per a aplicacions industrials o per a l'explotació comercial.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció estarà constituïda per l'import dels gastos del període en activitats d'innovació tecnològica que corresponguen als conceptes següents:

1r. Activitats de diagnòstic tecnològic encaminades a la identificació, la definició i l'orientació de solucions tecnològiques avançades, amb independència dels resultats en què culminen.

2n. Disseny industrial i enginyeria de processos de producció, que inclouran la concepció i l'elaboració dels plans, dibuixos i suports destinats a definir els elements descriptius, especificacions tècniques i característiques de funcionament necessaris per a la fabricació, prova, instal·lació i utilització d'un producte, així com l'elaboració de mostraris tèxtils, de la indústria del calcer, de l'adob de pells, de la marroquineria, del joguet, del moble i de la fusta.

3r. Adquisició de tecnologia avançada en forma de patents, llicències, «know-how» i dissenys. No donaran dret a la deducció les quantitats satisfetes a persones o entitats vinculades al subjecte passiu. La base corresponent a este concepte no podrà superar la quantia d'un milió d'euros.

4t. Obtenció del certificat de compliment de les normes d'assegurament de la qualitat de la sèrie ISO 9000, GMP o semblants, sense incloure els gastos corresponents a la implantació de les dites normes.

Es consideren gastos d'innovació tecnològica els realitzats pel subjecte passiu quan estiguen directament relacionats amb les dites activitats, s'apliquen efectivament a realitzar-les i consten específicament individualitzats per projectes.

Els gastos d'innovació tecnològica que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment, tindran la consideració de gastos d'innovació tecnològica les quantitats pagades per a realitzar les dites activitats a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Per a determinar la base de la deducció, l'import dels gastos d'innovació tecnològica es minorarà en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al foment de les dites activitats i imputables com a ingrés en el període impositiu.

c) Percentatge de deducció.

El 10 per cent dels gastos efectuats en el període impositiu per este concepte.

3. Exclusions.

No es consideraran activitats d'investigació i desenvolupament, ni d'innovació tecnològica, les consistents en:

a) Les activitats que no impliquen una novetat científica o tecnològica significativa. En particular, els esforços rutinaris per a millorar la qualitat de productes o processos, l'adaptació d'un producte o procés de producció ja existent als requisits específics imposats per un client, els canvis periòdics o de temporada, excepte els mostraris tèxtils i de la indústria del calcer, de l'adob de pells, de la marroquineria, del joguet, del moble i de la fusta, així com les modificacions estèti-

ques o menors de productes ja existents per a diferenciar-los d'uns altres de similars.

b) Les activitats de producció industrial i provisió de servicis o de distribució de béns i servicis. En particular, la planificació de l'activitat productiva: la preparació i l'inici de la producció, incloent-hi el reglatge de ferramentes i altres activitats diferents de les descrites en la lletra b) de l'apartat anterior; la incorporació o modificació d'instal·lacions, màquines, equips i sistemes per a la producció que no siguin afectes a activitats qualificades com d'investigació i desenrotllament o d'innovació; la solució de problemes tècnics de processos productius interromputs; el control de qualitat i la normalització de productes i processos; la prospecció en matèria de ciències socials i els estudis de mercat; l'establiment de xarxes o instal·lacions per a la comercialització; l'ensinistrament i la formació del personal relacionada amb les dites activitats.

c) L'exploració, sondeig o prospecció de minerals i hidrocarburs.

4. Aplicació i interpretació de la deducció.

a) Per a l'aplicació de la deducció regulada en este article, els subjectes passius podran aportar informe motivat emés pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a este, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits en la lletra a) de l'apartat 1 d'este article per a qualificar les activitats del subjecte passiu com a investigació i desenrotllament, o en la lletra a) de l'apartat 2, per a qualificar-les com a innovació, tenint en compte en els dos casos el que estableix l'apartat 3. El dit informe tindrà caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

b) El subjecte passiu podrà presentar consultes sobre la interpretació i aplicació de la present deducció, i la seua contestació tindrà caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

A este efecte, els subjectes passius podran aportar informe motivat emés pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a este, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits en la lletra a) de l'apartat 1 d'este article per a qualificar les activitats del subjecte passiu com a investigació i desenrotllament, o en la lletra a) de l'apartat 2, per a qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en els dos casos el que estableix l'apartat 3. El dit informe tindrà caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

c) Igualment, a l'efecte d'aplicar la present deducció, el subjecte passiu podrà sol·licitar a l'Administració tributària l'adopció d'acords previs de valoració dels gastos i inversions corresponents a projectes d'investigació i desenrotllament o d'innovació tecnològica, d'acord amb el que preveu l'article 91 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

A l'efecte, els subjectes passius podran aportar informe motivat emés pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a este, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits en la lletra a) de l'apartat 1 d'este article, per a qualificar les activitats del subjecte passiu com a investigació i desenrotllament, o en la lletra a) del seu apartat 2, per a qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en els dos casos el que estableix l'apartat 3, i relatiu també a la identificació dels gastos i inversions que puguen ser imputats a les dites activitats. El

dit informe tindrà caràcter vinculant per a l'Administració tributària.»

Huit. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 81 queda redactada de la manera següent:

«a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integraran en la base imposable del grup fiscal corresponent a l'últim període impositiu en què siga aplicable el règim de consolidació fiscal.

Açò no s'aplicarà quan l'entitat dominant adquireisca la condició de societat dependent d'un altre grup fiscal que tribute en règim de consolidació fiscal, o quan siga absorbida per alguna societat d'eixe altre grup en un procés de fusió acollida al règim especial establert en el capítol VIII del títol VII d'esta llei, al qual s'integren totes les seues societats dependents en els dos casos. Els resultats eliminats s'incorporaran a la base imposable d'eixe altre grup fiscal en els termes establerts en l'article 73 d'esta llei.»

Nou. L'apartat 3 de l'article 89 queda redactat de la manera següent:

«3. Els béns adquirits es valoraran, a efecte fiscal, d'acord amb el que estableix l'article 85 d'esta llei.

No obstant això, quan l'entitat adquirent participe en el capital de l'entitat transmetent en almenys un cinc per cent, l'import de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i els fons propis s'imputarà als béns i drets adquirits, aplicant el mètode d'integració global establert en l'article 46 del Codi de Comerç i les altres normes de desplegament, i la part d'aquella diferència que no haja sigut imputada serà fiscalment deduïble de la base imposable, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Que la participació no haja sigut adquirida a persones o entitats no residents en territori espanyol o a persones físiques residents en territori espanyol, o a una entitat vinculada quan esta última, al seu torn, va adquirir la participació a les referides persones o entitats.

El requisit previst en este paràgraf a) s'entendrà complert:

1r. Tractant-se d'una participació adquirida a persones o entitats no residents en territori espanyol o a una entitat vinculada amb l'entitat adquirent que, al seu torn, va adquirir la participació de les referides persones o entitats, quan l'import de la diferència mencionada en el paràgraf anterior ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

Igualment serà procedent la deducció de la diferència assenyalada quan el subjecte passiu prove que un import equivalent a esta ha tributat efectivament en un altre Estat membre de la Unió Europea, en concepte de benefici obtingut amb motiu de la transmissió de la participació, suportant un gravamen equivalent al que hauria resultat d'aplicar este impost, sempre que el transmetent no residisca en un país o territori considerat com a paradís fiscal.

2n. Tractant-se d'una participació adquirida a persones físiques residents en territori espanyol o a una entitat vinculada quan esta última, al seu torn, va adquirir la participació de les referides persones físiques, quan es prove que el guany patrimonial obtingut per les dites persones físiques s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

b) Que l'entitat adquirent i la transmetent no formen part d'un grup de societats segons els criteris establits en l'article 42 del Codi de Comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

El requisit previst en este paràgraf b) no s'aplicarà respecte del preu d'adquisició de la participació satisfet per la persona o entitat transmetent quan, al seu torn, l'haja adquirit de persones o entitats no vinculades residents en territori espanyol.

Quan es complisquen els requisits a) i b) anteriors, la valoració que resulte de la part imputada als béns de l'actiu fix adquirit tindrà efectes fiscals, i de la base imposable serà deduïble, en el cas de béns amortitzables, l'amortització comptable de la dita part imputada, en els termes que preveu l'article 11, i serà igualment aplicable la deducció establida en els apartats 6 i 7 de l'article 12 d'esta llei.

Quan es complisca el requisit a), però no es complisca el requisit establert en el paràgraf b) anterior, les dotacions per a l'amortització de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i els fons propis seran deduïbles si es prova que responen a una depreciació irreversible.»

Deu. L'apartat 15 de l'article 107 queda redactat de la manera següent:

«15. El que preveu este article no serà aplicable quan l'entitat no resident en territori espanyol siga resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que el subjecte passiu acredite que la seua constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids i que realitza activitats empresarials.»

Onze. Es deroga l'apartat 2 de la disposició addicional segona.

Dotze. S'afeg una disposició addicional onze, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onze. *Llibertat d'amortització amb manteniment de llocs de treball.*

1. Les inversions en elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries afectes a activitats econòmiques, posats a disposició del subjecte passiu en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010, podran ser amortitzats lliurement sempre que, durant els vint-i-quatre mesos següents a la data d'inici del període impositiu en què els elements adquirits entren en funcionament, la plantilla mitjana total de l'entitat es mantinga en comparació de la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors. La deducció no estarà condicionada a la seua imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

Este règim també s'aplicarà a les dites inversions realitzades per mitjà de contractes d'arrendament financer que complisquen les condicions establides en l'article 115 d'esta llei, per subjectes passius que determinen la base imposable amb el règim d'estimació directa, a condició que s'exerceixi l'opció de compra.

2. El que estableix l'apartat anterior no serà aplicable a les inversions la posada a disposició de les quals tinga lloc dins dels períodes impositius establits en el dit apartat, que corresponguen a elements nous encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió amb un període d'execució, en ambdós casos, que requerisca un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la posada a disposició o en funcionament. No obstant això, en estos casos, la llibertat d'amortització a què es referix l'apartat anterior

s'aplicarà exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins dels períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010.

3. Tractant-se d'inversions corresponents a elements encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió amb un període d'execució, en ambdós casos, que requerisca un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la posada a disposició o en funcionament, encara que estes últimes es produïsquen després dels períodes indicats en l'apartat primer, la llibertat d'amortització s'aplicarà exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins dels períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010.»

Tretze. S'afeg una disposició transitòria vint-i-sis, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-sis. *Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla General de Comptabilitat.*

1. Els càrrecs i abonaments a partides de reserves que tinguen la consideració de gastos o ingressos, respectivament, com a conseqüència de la primera aplicació del Pla General de Comptabilitat aprovat pel Reial Decret 1.514/2007, de 16 de novembre, o del Pla General de Comptabilitat de Xicotetes i Mitjanes Empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial Decret 1515/2007, de 16 de novembre, s'integraran en la base imposable del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2008 d'acord amb el que estableix esta llei.

A este efecte, es consideraran gastos i ingressos, respectivament, les disminucions i increments en el patrimoni net descrits en l'article 36.2 del Codi de Comerç, per la qual cosa no tindrà la consideració de gasto la baixa de la partida relativa a instruments de patrimoni propi.

No tindran efectes fiscals els mencionats càrrecs i abonaments a reserves que estiguen relacionats amb gastos, que no foren dotacions a provisions, o amb ingressos, meritats i comptabilitzats d'acord amb els principis i normes comptables vigents en els períodes impositius iniciats abans de la dita data sempre que s'hagen integrat en la base imposable dels dits períodes. En este cas, no s'integraran en la base imposable eixos mateixos gastos o ingressos comptabilitzats novament amb motiu de la seua meritació segons els criteris comptables establits en les referides normes.

2. El que estableix l'apartat anterior s'aplicarà als ajustos la contrapartida del quals siga una partida de reserves derivats de l'aplicació del Pla General de Comptabilitat, del Pla General de Comptabilitat de Xicotetes i Mitjanes Empreses i de l'abandonament dels criteris específics aplicables per les microempreses, conseqüència del que estableix la disposició addicional única del Reial Decret 1.514/2007, de 16 de novembre, i les disposicions addicionals primera i segona del Reial Decret 1.515/2007, de 16 de novembre.»

Catorze. S'afeg una disposició transitòria vint-i-set, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-set. *Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació de les noves normes comptables de les entitats asseguradores.*

1. El que estableix la disposició transitòria vint-i-sis d'esta llei serà aplicable als ajustos comptables que les entitats asseguradores hagen de realitzar com a conseqüència d'aplicar els nous criteris comptables que resulten aprovats a l'efecte

d'adaptar-se al nou marc comptable, tenint efectes en la base imposable del període impositiu corresponent a l'exercici en què hagen de realitzar-se tals ajustos.

2. No s'integrarà en la base imposable l'import de l'abonament a reserves derivat de la baixa de la provisió d'estabilització.

3. El que estableix l'article 15.1 d'esta llei, sobre revaloracions comptables, serà aplicable a la revaloració dels immobles al seu valor raonable en la data de transició al nou marc comptable.»

Quinze. S'afig una disposició transitòria vint-i-huit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-huit. *Integració en la base imposable dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla General de Comptabilitat.*

1. Els càrrecs i abonaments a comptes de reserves, quan tinguen efectes fiscals d'acord amb el que estableix la disposició transitòria vint-i-sis d'esta llei, es computaran conjuntament amb la quantitat deduïda en el primer període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 2008 per l'aplicació del que estableix la disposició transitòria vint-i-nou d'esta llei. El subjecte passiu podrà optar per integrar el saldo net, positiu o negatiu, que haja resultat del dit còmput, per parts iguals en la base imposable corresponent a cada un dels tres primers períodes impositius que s'iniciïn a partir de la dita data.

Quan algun d'eixos abonaments es corresponga amb provisions per depreciació de la participació tinguda en el capital d'altres entitats i en algun d'eixos períodes impositius es produïska una correcció de valor d'eixa participació fiscalment deduïble en els termes establits en l'apartat 3 de l'article 12 d'esta llei que no s'haja computat per a calcular el saldo a què es referix el paràgraf anterior, s'integrarà en la base imposable com a ajust positiu, a més, un import equivalent a la dita correcció de valor, fins a completar el dit saldo i, si no n'hi ha, el saldo que reste es distribuirà per parts iguals entre la resta de períodes impositius.

Així mateix, quan algun d'eixos abonaments a reserves es corresponga amb diferències de canvi en moneda estrangera positiva, la integració es realitzarà d'acord amb el que estableix el primer paràgraf d'este apartat. No obstant això, el saldo del dit abonament pendent d'integració s'incorporarà en la base imposable d'aquell període impositiu a què es referix el dit paràgraf, en què vencen o es cancel·len els béns o drets de què procedisca la dita diferència de canvi.

De la mateixa manera, la incorporació del saldo pendent d'integració també procedirà en el període impositiu en què cause baixa del balanç qualsevol element.

En cas d'extinció del subjecte passiu dins d'eixe termini, el saldo pendent s'integrarà en la base imposable de l'últim període impositiu.

En la memòria dels comptes anuals dels exercicis corresponents als dits períodes impositius, haurà de mencionar-se l'import del dit saldo, així com les quantitats integrades en la base imposable i les pendents d'integració.

2. El que estableix l'apartat anterior també s'aplicarà als ajustos comptables per la primera aplicació de les noves normes comptables de les entitats asseguradores, a què es referix la disposició transitòria vint-i-set d'esta llei. La integració es realitzarà per parts iguals en la base imposable del període impositiu corresponent a l'exercici en què hagen de realitzar-se estos ajustos i en els dos períodes impositius immediats següents.»

Setze. S'afig una disposició transitòria vint-i-nou, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-nou. *Càlcul per al període impositiu 2008 de les correccions de valor de participacions en el capital d'altres entitats.*

Amb efectes exclusius per al primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2008, per a determinar la base imposable del dit període es podrà deduir, sense necessitat d'imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys, la diferència positiva que resulte d'aplicar el que estableix l'apartat 3 de l'article 12 d'esta llei. Per a això es computaran els fons propis a l'inici de l'exercici en què es va adquirir la participació i els fons propis al tancament del primer exercici iniciat en 2008, amb el límit i les altres condicions establides en el dit precepte, sempre que la part d'eixa diferència imputable a períodes impositius iniciats abans de la dita data es corresponga amb provisions fiscalment deduïbles en els dits períodes i que s'abonen a comptes de reserves amb motiu de la primera aplicació del Pla General de Comptabilitat aprovat pel Reial Decret 1.514/2007, de 16 de novembre, o del Pla General de Comptabilitat de Xicotetes i Mitjanes Empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial Decret 1.515/2007, de 16 de novembre.»

Article segon. *Modificació del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les següents modificacions en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. S'afig un segon paràgraf a la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, la dita obligació de declaració no serà aplicable als rendiments a què es referix l'article 14.d).»

Dos. Es deroga l'article 33.

Tres. Es modifica l'apartat 5 i s'afig un apartat 6 en la disposició addicional primera, que queden redactats de la manera següent:

«5. Durant la tramitació dels procediments amistosos no es meritaren interessos de demora.

6.1r. En els procediments amistosos, l'ingrés del deute quedarà suspès automàticament a instàncies de l'interessat quan se'n garantisca l'import i els recàrrecs que puguen ser procedents en el moment de la sol·licitud de la suspensió, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

No es podrà suspendre l'ingrés del deute, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, mentres es puga sol·licitar la suspensió en via administrativa o jurisdiccional.

2n. Les garanties admissibles per a obtindre la suspensió automàtica a què es referix el número anterior seran exclusivament les següents:

a) Depòsit de diners o valors públics.

b) Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.

3r. Si els procediments amistosos no es referixen a la totalitat del deute, la suspensió prevista en este apartat es limitarà a l'import afectat pels procediments amistosos.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.*

S'introdueixen les següents modificacions en la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni:

U. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'aplicarà una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.»

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38, i la disposició transitòria.

Article quart. *Bonificació en l'Impost sobre Activitats Econòmiques per al transport per carretera per a l'any 2008.*

1. S'aplicarà una bonificació del 50 per cent en les quotes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques corresponent a l'any 2008 per a les activitats classificades en els grups 721 i 722 de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial Decret Legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

La bonificació s'aplicarà a la quota resultant d'aplicar, si és el cas, les bonificacions a què es referix l'article 88 del Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La disminució d'ingressos que el que disposa l'apartat anterior produïska en els ajuntaments i diputacions provincials serà compensada a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb el que estableix l'article 9 del Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals.

Les compensacions corresponents a la bonificació en les quotes municipals de l'Impost sobre Activitats Econòmiques i al recàrrec provincial aplicables sobre estes es reconeixeran amb la sol·licitud prèvia de cada ajuntament o diputació afectats, junt amb la documentació que, si és el cas, siga requerida pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

Les compensacions per la bonificació en les quotes provincials i nacionals seran reconegudes d'ofici pel Ministeri d'Economia i Hisenda, d'acord amb la informació que facilite l'Agència Estatal d'Administració Tributària, s'ajustaran temporalment als processos de distribució d'aquelles, i s'assignaran en proporció a les quotes a què corresponguen.

3. Quan entre en vigor esta llei, les quotes corresponents a 2008 liquidades sense la bonificació prevista en este article s'entendran automàticament reduïdes en un 50 per cent amb efectes des del moment de la seua liquidació, sense necessitat de cap acte exprés que així ho declare, i sense que, per eixe motiu, s'altere ni la validesa i l'eficàcia ni la situació d'exigibilitat de les liquidacions per la part no reduïda.

Si com a conseqüència de la reducció mencionada és procedent efectuar alguna devolució d'ingressos, esta s'acordarà sense més tràmit i s'executarà de forma immediata.

Article quint. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit:

U. L'apartat dos de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Dos. S'entendran realitzades en el desenrotllament d'una activitat empresarial o professional:

a) Les entregues de béns i prestacions de servicis efectuades per les societats mercantils, quan tinguen la condició d'empresari o professional.

b) Les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o part de qualsevol dels béns o drets que integren el patrimoni empresarial o professional dels subjectes passius, inclús les efectuades en ocasió del cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinen la subjecció a l'impost.»

Dos. L'apartat u de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«U. A l'efecte del que disposa esta llei, es reputaran empresaris o professionals:

a) Les persones o entitats que exercisquen les activitats empresarials o professionals definides en l'apartat següent d'este article.

No obstant això, no tindran la consideració d'empresaris o professionals els que realitzen exclusivament entregues de béns o prestacions de servicis a títol gratuït, sense perjudi del que estableix la lletra següent.

b) Les societats mercantils, excepte prova en contra.

c) Els qui realitzen una o diverses entregues de béns o prestacions de servicis que suposen l'explotació d'un bé corporal o incorporat a fi d'obtenir ingressos continuats en el temps.

En particular, tindran esta consideració els arrendadors de béns.

d) Els qui efectuen la urbanització de terrenys o la promoció, construcció o rehabilitació d'edificacions destinats, en tots els casos, a la seua venda, adjudicació o cessió per qualsevol títol, encara que siga ocasionalment.

e) Els qui realitzen a títol ocasional les entregues de mitjans de transport nous exemptes de l'impost en virtut del que disposa l'article 25, apartats u i dos d'esta llei.

Els empresaris o professionals a què es referix esta lletra només tindran la dita condició a l'efecte de les entregues dels mitjans de transport que es comprenen en esta.»

Tres. El número 1r de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1r. La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si és el cas, incorporals que formen part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, i constituïsquen una unitat econòmica autònoma capaç d'exercir una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans, amb independència del règim fiscal que a la dita transmissió li siga aplicable en l'àmbit d'altres tributs i del procedent d'acord amb el que disposa l'article 4, apartat quatre, d'esta llei.

Quedaran excloses de la no-subjecció a què es referix el paràgraf anterior les transmissions següents:

a) (suprimida).

b) Les realitzades pels qui tinguen la condició d'empresari o professional exclusivament d'acord amb el que disposa l'article 5, apartat u, lletra c) d'esta llei, quan les transmissions tinguen com a objecte la mera cessió de béns.

A estos efectes, es considerarà com a mera cessió de béns la transmissió de béns arrendats quan no s'acompanye d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans, o d'un d'estos, que permeta considerar-la constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

c) Les efectuades pels que tinguen la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5, apartat u, lletra d) d'esta llei.

A l'efecte del que disposa este número, resultarà irrellevant que l'adquirent exercisca la mateixa activitat a què estaven afectes els elements adquirits o una altra de diferent, sempre que l'adquirent acredite la intenció de mantindre la dita afectació al desenrotllament d'una activitat empresarial o professional.

En el cas que els béns i drets transmesos, o part d'estos, es desafecten posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no-subjecció prevista en este número, la referida desafectació quedarà subjecta a l'impost en la forma establida per a cada cas en esta llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficien de la no-subjecció establida en este número se subrogaran, respecte d'estos béns i drets, en la posició del transmetent quant a l'aplicació de les normes que figuren en l'article 20, apartat u, número 22n i en els articles 92 a 114 d'esta llei.»

Quatre. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Estaran exemptes de l'impost les importacions de béns el valor global de les quals no excedisca els 150 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

1r. Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'aranzel duaner.

2n. Els perfums i aigües de colònia.

3r. El tabac en brut o manufacturat.»

Cinc. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Importacions de béns en règim de viatgers.*

U. Estaran exemptes de l'Impost sobre el Valor Afegit les importacions dels béns continguts en els equipatges personals dels viatgers procedents de països tercers, amb les limitacions i requisits que s'indiquen a continuació:

1r. Que les importacions mencionades no tinguen caràcter comercial, en els termes que preveu l'article 21, número 2n, lletra A), lletra d).

2n. Que el valor global dels béns mencionats no excedisca, per persona, els 300 euros. No obstant això, quan es tracte de viatgers que arriben al territori d'aplicació de l'impost per via marítima o aèria, este import ascendirà a 430 euros.

En tot cas, quan es tracte de viatgers menors de quinze anys d'edat, el valor global admés amb exempció serà 150 euros.

Quan el valor global excedisca les quantitats indicades, l'exempció es concedirà fins al límit d'estes quantitats, exclusivament per a aquells béns que, importats separatament, s'hagen pogut beneficiar de l'exempció.

Per a determinar els límits d'exempció assenyalats anteriorment, no es computarà el valor dels béns que siguen objecte d'importació temporal o de reimportació derivada d'una exportació temporal prèvia ni el dels medicaments necessaris per a un ús normal del viatger.

Dos. A l'efecte d'esta exempció, es consideraran equipatges personals dels viatgers el conjunt

d'equipatges que presenten a la duana en el moment d'arribar, així com els que es presenten amb posterioritat, sempre que es justifique que en el moment de l'eixida van ser registrats en l'empresa responsable del transport com a equipatges acompanyats.

No constitueixen equipatges personals els combustibles que excedisquen les quantitats següents:

a) Els continguts en els depòsits normals de combustible dels mitjans de transport motoritzats.

b) Els continguts en depòsits portàtils de combustible fins a un màxim de 10 litres.

Tres. Sense perjuí del que estableix l'apartat u, estaran exemptes de l'impost les importacions de béns següents:

a) Productes del tabac:

Cigarrets: 200 unitats;

Purets (cigars amb un pes màxim de 3 grams unitat): 100 unitats;

Puros: 50 unitats;

Tabac per a fumar: 250 grams.

Per a tots els viatgers, la franquícia es podrà aplicar a qualsevol combinació de productes del tabac, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no supere el 100 per cent.

b) Alcohols i begudes alcohòliques:

Begudes destil·lades i begudes espirituoses d'una graduació alcohòlica superior a 22 per 100 vol.; alcohol etílic, no desnaturalitzat, de 80 per 100 vol. o més: 1 litre en total;

Begudes destil·lades i begudes espirituoses, aperitius a base de vi o d'alcohol, tafia, sake o begudes semblants d'una graduació alcohòlica igual o inferior a 22 per 100 vol.; vins espumosos i generosos: 2 litres en total;

Altres vins: 4 litres en total;

Cervesa: 16 litres en total.

Per a tots els viatgers, la franquícia es podrà aplicar a qualsevol combinació dels tipus d'alcohol i begudes alcohòliques mencionats, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no supere el 100 per cent.

El valor d'estos béns no es computarà per a determinar els límits de valor global assenyalats en l'apartat u anterior.

Els viatgers menors de disset anys d'edat no es beneficiaran de les exempcions assenyalades en este apartat.

Quatre. Quan el viatger procedisca d'un país tercer en règim de trànsit, i acredite que els béns han sigut adquirits en les condicions normals de tributació d'un altre estat membre, la importació d'estos béns, efectuada a l'empara del règim de viatgers, estarà exempta, sense subjecció als límits de valor global i de quantitat establits en els apartats u i tres anteriors. A este efecte, no es consideraran en règim de trànsit els passatgers que sobrevolen el territori d'aplicació de l'impost sense aterrar-hi.

Cinc. Els límits previstos per a l'exempció de l'impost que s'establixen en este article es reduiran a la desena part de les quantitats assenyalades quan els béns a què es referisquen siguen importats pel personal dels mitjans de transport utilitzats en el tràfic internacional i en ocasió dels desplaçaments fets en l'exercici de les seues activitats professionals.»

Sis. L'apartat quatre de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La base imposable també podrà reduir-se quan els crèdits corresponents a les quotes

repercutides per les operacions gravades siguen totalment o parcialment incobrables.

A este efecte, un crèdit es considerarà totalment o parcialment incobrable quan reunisca les condicions següents:

1a. Que haja transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'haja obtingut el cobrament de tot o de part del crèdit derivat d'este.

2a. Que esta circumstància haja quedat reflectida en els llibres registres exigits per a este impost.

3a. Que el destinatari de l'operació actue com a empresari o professional o, en qualsevol altre cas, que la base imposable d'aquella, Impost sobre el Valor Afegit exclòs, siga superior a 300 euros.

4a. Que el subjecte passiu haja instat el seu cobrament al deutor per mitjà de reclamació judicial.

La modificació haurà de fer-se en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es referix la condició 1a del paràgraf anterior i haurà de comunicar-se a l'Administració Tributària en el termini que es fixe reglamentàriament.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, esta no es tornarà a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtinga el cobrament total o parcial de la contraprestació, excepte quan el destinatari no actue com a empresari o professional. En este cas, s'entendrà que l'Impost sobre el Valor Afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desistisca de la reclamació judicial al deutor, haurà de modificar novament la base imposable a l'alça per mitjà de l'emissió, en el termini d'un mes a comptar del desistiment, d'una factura rectificativa en què es repercutisca la quota que siga procedent.»

Set. El número 3r de l'apartat u de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«3r. En el cas de les importacions, el document en què conste la liquidació practicada per l'Administració o, si es tracta d'operacions assimilades a les importacions, l'autoliquidació en la qual es consignen l'impost meritat en ocasió de la seua realització.»

Huit. L'apartat quatre de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. S'entendran suportades les quotes deduïbles en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar reba la corresponent factura o altres documents justificatius del dret a la deducció.

Si la meritació de l'impost es produïra en un moment posterior al de la recepció de la factura, estes quotes s'entendrien suportades quan es meriten.

En els casos a què es referix l'article 165 d'esta llei, les quotes s'entendran suportades en el moment en què s'expedisca la factura a què es referix este article, llevat que el moment de la meritació siga posterior al de l'emissió, i en este cas les quotes s'entendran suportades en el moment de la meritació d'estes.

En el cas a què es referix l'article 98, apartat quatre d'esta lei, les quotes deduïbles s'entendran suportades en el moment que nasca el dret a la deducció.»

Nou. L'article 115 queda redactat de la manera següent:

«Article 115. *Supòsits generals de devolució.*

U. Els subjectes passius que no hagen pogut fer efectives les deduccions originades en un període de

liquidació pel procediment previst en l'article 99 d'esta llei, perquè la quantia d'estes excedix la de les quotes meritades, tindran dret a sol·licitar la devolució del saldo que tinguen a favor seu amb data de 31 de desembre de cada any en l'autoliquidació corresponent a l'últim període de liquidació d'eixe any.

Dos. No obstant això, al terme de cada període de liquidació, els subjectes passius a què es referix l'article 116 d'esta llei tindran dret a sol·licitar la devolució del saldo que tinguen a favor seu.

Tres. En els supòsits a què es referixen este article i el següent, l'Administració procedirà, si és el cas, a practicar la liquidació provisional dins dels sis mesos següents al final del termini previst per a presentar l'autoliquidació en què se sol·licite la devolució de l'impost. No obstant això, quan l'autoliquidació s'haja presentat fora d'este termini, els sis mesos es computaran des de la data de presentació.

Quan de l'autoliquidació o, si és el cas, de la liquidació provisional s'haja de tornar alguna quantitat, l'Administració tributària la tornarà d'ofici, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions provisionals o definitives, que siguen procedents.

El procediment de devolució serà el que preveuen els articles 124 a 127, els dos inclusivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, i la seua normativa de desplegament.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en el primer paràgraf d'este apartat, l'Administració tributària tornarà d'ofici l'import total de la quantitat sol·licitada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguen resultar procedents.

Transcorregut el termini establert en el primer paràgraf d'este apartat sense que s'haja ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei General Tributària, des de l'endemà de la finalització del dit termini i fins a la data d'ordenament de pagament, sense necessitat que el subjecte passiu així ho reclame.

Es determinaran reglamentàriament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es referix el present apartat.»

Deu. L'article 116 queda redactat de la manera següent:

«Article 116. *Sol·licitud de devolucions al final de cada període de liquidació.*

U. Els subjectes passius poden optar per sol·licitar la devolució del saldo que tinguen a favor seu al final de cada període de liquidació d'acord amb les condicions, els termes, els requisits i el procediment que s'establisquen reglamentàriament.

El període de liquidació dels subjectes passius que opten per este procediment coincidirà amb el mes natural, amb independència del seu volum d'operacions.

Dos. En els supòsits a què es referix l'article 15, apartat dos d'esta llei, la persona jurídica que importe els béns en el territori on s'aplique l'impost, podrà recuperar la quota corresponent a la importació quan acredite l'expedició o transport dels béns a un altre estat membre i el pagament de l'impost en el dit Estat.»

Onze. L'apartat quatre de l'article 163 nonies queda redactat de la manera següent:

«Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seues obligacions pròpies, i amb

els requisits, límits i condicions que es determinen reglamentàriament, serà responsable de complir les obligacions següents:

1a. Comunicar a l'Administració tributària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per aplicar el règim especial a què es referixen els articles 163 quinquies i sexies d'esta llei. Tota esta informació haurà de presentar-se en el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què s'aplicarà el règim especial.

b) La relació d'entitats del grup que apliquen el règim especial, identificant-ne les que motiven qualsevol alteració en la seua composició respecte la de l'any anterior, si és el cas. Esta informació haurà de comunicar-se durant el mes de desembre de cada any natural respecte al següent.

c) La renúncia al règim especial, que haurà d'exercitar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què haja de produir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquen el règim especial com pel que fa a les renúncies individuals.

d) L'opció que s'establix en l'article 163 sexies.cinc d'esta llei, que haurà de comunicar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què entre en vigor.

2a. Presentar les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats i procedir, si és el cas, a ingressar el deute tributari o sol·licitar la compensació o devolució que siga procedent. Estes autoliquidacions agregades integraran els resultats de les autoliquidacions individuals de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

Les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats hauran de presentar-se una vegada presentades les autoliquidacions periòdiques individuals de cada una de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats coincidirà amb el mes natural, amb independència del seu volum d'operacions.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a tornar a favor de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats supere l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, es podrà sol·licitar la devolució de l'excés, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les autoliquidacions individuals en què es va originar l'excés. Esta devolució es practicarà en els termes disposats en l'apartat tres de l'article 115 d'esta llei. En este cas, no serà procedent la compensació dels dits saldos a tornar en autoliquidacions agregades posteriors, siga quin siga el període de temps transcorregut fins que la devolució siga efectiva.

En el cas que deixe d'aplicar-se el règim especial del grup d'entitats i queden quantitats pendents de devolució o compensació per a les entitats integrades en el grup, estes quantitats s'imputaran a les dites entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial s'haja aplicat, i s'aplicarà a este efecte el que disposa l'article 121 d'esta llei.

3a. Disposar d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i servicis utilitzats directament o indirectament, totalment

o parcialment, per a dur a terme les operacions a què es referix l'article 163 octies.u d'esta llei. Este sistema haurà de reflectir la utilització successiva d'estos béns i servicis fins a l'aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació haurà d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que hauran de ser homogenis per a totes les entitats del grup, i s'haurà de mantindre durant tots els períodes en què s'aplique el règim especial, llevat que es modifiquen per causes raonables, que hauran de justificar-se en la mateixa memòria.

Este sistema d'informació haurà de conservar-se durant el termini de prescripció de l'impost.»

Article sext. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels Aspectes Fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de Modificació dels Aspectes Fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries:

U. L'article 5.2 queda redactat de la manera següent:

«2 A l'efecte d'este impost es reputaran empresaris o professionals:

1r. Les persones o entitats que habitualment exercixen activitats empresarials o professionals.

No obstant això, no es consideraran empresaris o professionals els qui facen exclusivament entregues de béns o prestacions de servicis a títol gratuït, sense perjudi del que estableix l'apartat següent.

2n. Les societats mercantils, excepte prova en contra.»

Dos. L'article 5.6 queda redactat de la manera següent:

«6. S'entendran que s'han dut a terme en l'exercici d'una activitat empresarial o professional, en tot cas:

a) Les entregues de béns i prestacions de servicis efectuades per les societats mercantils, quantinguen la condició d'empresari o professional.

b) Les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o part de qualssevol béns o drets que integren el patrimoni empresarial o professional dels subjectes passius, inclús les efectuades en ocasió del cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinen la subjecció a l'impost.»

Tres. L'article 9.1r queda redactat de la manera següent:

«1r. La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si és el cas, incorporals que, formant part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, constitueixen una unitat econòmica autònoma capaç d'exercir una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans, amb independència del règim fiscal que a la dita transmissió li siga aplicable en l'àmbit d'altres tributs i del procedent d'acord amb el que disposa l'article 4.4 d'esta llei.

Quedaran excloses de la no-subjecció a què es referix el paràgraf anterior, les transmissions següents:

a) (suprimida).

b) Les dels béns mobles o semovents que formen part de les existències del patrimoni empresarial que es transmet, i es duguen a terme per qui tinga la condició de comerciant detallista d'acord amb el que disposa l'article 10.3 d'esta llei i, en funció del destí previsible, l'adquirent tinga dret a la deducció, total o parcial, de l'impost que es trobe

implícit en la contraprestació en els termes establits en l'article 29.3 d'esta llei.

A este efecte, únicament estarà exempta de l'impost, per aplicació de l'article 10.1.27 d'esta llei, la transmissió dels béns mobles i semovents que constituïsquen les existències del patrimoni empresarial.

c) Les que duguen a terme els qui tinguen la condició d'empresari o professional exclusivament d'acord amb el que disposa l'article 5.4.a) d'esta llei, quan les dites transmissions tinguen com a objecte la mera cessió de béns.

A este efecte, es considerarà com a mera cessió de béns la transmissió de béns arrendats quan no s'acompanye d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans o d'un d'estos, que permeta que esta siga considerada constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

d) Les efectuades pels que tinguen la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5.4.b) d'esta llei.

A l'efecte del que disposa este apartat, resultarà irrellevant que l'adquirent desenrotlle la mateixa activitat a què estaven afectes els elements adquirits o una altra de diferent, sempre que s'acredite per l'adquirent la intenció de mantindre l'afectació al desenrotllament d'una activitat empresarial o professional.

En el cas que els béns i drets transmesos, o part d'estos, es desafecten posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no-subjecció prevista en este número, la desafectació mencionada quedarà subjecta a l'impost en la forma establida per a cada cas en esta llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficien de la no-subjecció establida en este número se subrogaran, respecte d'estos béns i drets, en la posició del transmetent quant a l'aplicació de les normes de l'article 10.1.22. i dels articles 37 a 44 d'esta llei.»

Quatre. L'article 10.1.28 queda redactat de la manera següent:

«28. Les entregues de béns i prestacions de servicis fetes per subjectes passius, persones físiques el volum total d'operacions de les quals dutes a terme durant l'any natural anterior no haja excedit els 28.000 euros. Este límit es revisarà automàticament cada any per la variació de l'índex de preus al consum a Canàries.

A l'efecte d'este apartat, es considerarà volum d'operacions l'import total de les entregues de béns i prestacions de servicis efectuades pel subjecte passiu durant l'any natural anterior, amb independència del règim tributari o territori on s'entreguen o es presten.

Esta exempció podrà ser objecte de renúncia en els termes i requisits que establisca el Govern de Canàries. La renúncia a l'exempció operarà respecte a la totalitat de les seues activitats empresarials o professionals.»

Cinc. L'article 14.3.27 queda redactat de la manera següent:

«27. A) Els béns continguts en els equipatges personals dels viatgers, amb les limitacions i requisits que s'indiquen a continuació:

Que les importacions mencionades no tinguen caràcter comercial.

A l'efecte d'este article, es considerarà que els béns conduïts per viatgers no constituïxen una expedició comercial quan es tracta de béns adquirits ocasionalment, que es destinen a l'ús personal o familiar

dels viatgers o a ser oferits com a regals i que, per la seua naturalesa i quantitat, no puga presumir-se que siguen l'objecte d'una activitat comercial.

Que el valor global dels béns mencionats no excedisca, per persona, els 430 euros.

En tot cas, si es tracta de viatgers menors de quinze anys d'edat, el valor global admés amb exempció serà 150 euros.

Quan el valor global excedisca les quantitats indicades, l'exempció es concedirà fins al límit de les dites quantitats, exclusivament per als béns que, importats separatament, hagen pogut beneficiar-se de l'exempció.

Per a determinar els límits d'exempció assenyalats anteriorment, no es computarà el valor dels béns que siguen objecte d'importació temporal o de reimportació derivada d'una exportació temporal prèvia, ni el dels medicaments necessaris per a ús normal del viatger.

B) A l'efecte d'esta exempció, es consideraran equipatges personals dels viatgers, el conjunt d'equipatges que presenten en l'oficina de l'Administració Tributària canària en el moment de la seua arribada, així com els que es presenten amb posterioritat, sempre que es justifique que, en el moment de l'eixida, van ser registrats en l'empresa responsable del seu transport com a equipatges acompanyats.

No constituïxen equipatges personals els combustibles que excedisquen les quantitats següents:

Els continguts en els depòsits normals de combustible dels mitjans de transport motoritzats.

Els continguts en depòsits portàtils de combustible fins a un màxim de 10 litres.

C) Sense perjuí del que establix la lletra A) anterior, estaran exemptes de l'impost les següents importacions de béns:

a) Labors del tabac:

Cigarrets: 200 unitats;

Purets (cigars amb un pes màxim de 3 grams unitat): 100 unitats;

Puros: 50 unitats;

Tabac per a fumar: 250 grams.

Per a tots els viatgers, la franquícia es podrà aplicar a qualsevol combinació de labors del tabac, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no supere el 100 per cent.

b) Alcohols i begudes alcohòliques:

Begudes destil·lades i begudes espirituoses d'una graduació alcohòlica superior a 22 per 100 vol.; alcohol etílic, no desnaturalitzat, de 80 per 100 vol. o més: 1 litre en total;

Begudes destil·lades i begudes espirituoses, aperitius a base de vi o d'alcohol, tafia, sake o begudes semblants d'una graduació alcohòlica igual o inferior a 22 per 100 vol.; vins espumosos i generosos: 2 litres en total;

Altres vins: 4 litres en total;

Cervesa: 16 litres en total.

Per a tot viatger, la franquícia es podrà aplicar a qualsevol combinació dels tipus d'alcohol i begudes alcohòliques mencionats, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no supere el 100 per cent.

El valor d'estos béns no es computarà per a determinar els límits de valor global assenyalats en la lletra A) precedent.

Els viatgers menors de dèsset anys d'edat no es beneficiaran de les exempcions assenyalades en les lletres a) i b) anteriors.

D) Els límits previstos per a l'exempció de l'impost que s'establixen en este apartat es reduiran a la desena part de les quantitats assenyalades quan els béns a què es referisquen siguen importades pel personal dels mitjans de transport utilitzats en el tràfic exterior i en ocasió dels desplaçaments efectuats en l'exercici de les seues activitats professionals.»

Sis. L'article 14.11 queda redactat de la manera següent:

«11. Les importacions de béns el valor global de les quals no excedisca els 150 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- a) Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'aranzel duaner.
- b) Els perfums i aigües de colònia.
- c) El tabac en brut o manufacturat.»

Set. L'apartat 7 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«7. La base imposable també podrà reduir-se quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguen totalment o parcialment incobrables.

A este efecte, un crèdit es considerarà totalment o parcialment incobrable quan reunisca les condicions següents:

1. Que haja transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'haja obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'este.
2. Que esta circumstància haja quedat reflectida en els llibres de registres exigits per a este impost.
3. Que el destinatari de l'operació actue com a empresari o professional o, en qualsevol altre cas, que la base imposable d'esta, impost general indirecte canari exclòs, siga superior a 300 euros.
4. Que el subjecte passiu haja instat el seu cobrament al deutor per mitjà de reclamació judicial.

La modificació haurà de fer-se en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es referix la condició 1 del paràgraf anterior i comunicar-se a l'Administració tributària canària en el termini que es fixe reglamentàriament.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, esta no es tornarà a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtinga el cobrament total o parcial de la contraprestació, excepte quan el destinatari no actue com a empresari o professional. En este cas, s'entendrà que l'impost General Indirecte Canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desistisca de la reclamació judicial al deutor, haurà de modificar novament la base imposable a l'alça per mitjà de l'emissió, en el termini d'un mes a comptar del desistiment, d'una factura rectificativa en què es repercutisca la quota que siga procedent.»

Huit. La lletra f) de l'apartat 1r del número 1 de l'article 27 queda redactada de la manera següent:

«f) Les execucions d'obres, amb aportació o sense de materials, com a conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista, que tinguen com a objecte la construcció i rehabilitació de les vivendes qualificades administrativament com de protecció oficial de règim especial, així

com la construcció o rehabilitació d'obres d'equipament comunitari. A l'efecte d'esta llei, es consideraran de rehabilitació les actuacions dirigides a la reconstrucció per mitjà de la consolidació i el tractament d'estructures, fatxades o cobertes i altres d'anàlogues sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedisca el 25 per cent del preu d'adquisició si esta s'ha efectuat durant els dos anys immediatament anteriors a l'inici de les obres de rehabilitació o, en qualsevol altre cas, del valor de mercat que tindria l'edificació o part d'esta en el moment de l'inici. A este efecte, es descomptarà del preu d'adquisició o del valor de mercat de l'edificació la part proporcional corresponent al sòl.

A l'efecte d'este paràgraf i de l'anterior, s'entendrà per equipament comunitari aquell que consistix en:

Els edificis de caràcter demanial.

Les infraestructures públiques d'aigua, telecomunicació, ferroviàries, energia elèctrica, clavegueram, parcs, jardins i superfícies vials en zones urbanes.

La consideració com a equipament comunitari de les infraestructures públiques ferroviàries comprendrà tant les que l'Administració competent promou directament, com quan esta actua de manera indirecta a través d'una altra entitat que no té la consideració d'Administració pública, i siga la que té, per mitjà de qualsevol títol administratiu habilitant concedit per part de l'Administració pública, la capacitat necessària per a contractar la realització de les infraestructures mencionades.

No s'hi inclouen, en cap cas, les obres de conservació, manteniment, reformes, rehabilitació, ampliació o millora de les dites infraestructures.

Les potabilitzadores, dessalinitzadores i depuradores de titularitat pública.»

Nou. S'afigen dos lletres a l'article 27.1.1r, que queden redactades de la manera següent:

«t) Les entregues de biodièsel, bioetanol i biometanol.

Les definicions de biodièsel, bioetanol i biometanol es troben en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.

u) Les entregues dels productes del refinatge del petroli mesclats amb biodièsel, bioetanol i biometanol.»

Deu. L'article 31.1.2n queda redactat de la manera següent:

«2n. En el cas de les importacions, el document en què conste la liquidació practicada per l'Administració o, si es tracta d'operacions assimilades a importacions, l'autoliquidació en la qual es consigne l'impost meritat en ocasió de la seua realització.»

Onze. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Naixement del dret a deduir.*

El dret a la deducció naix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.»

Dotze. L'article 33.4 queda redactat de la manera següent:

«4. S'entendran suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar reba la corresponent factura o altres documents justificatius del dret a deduir.

Si la meritació de l'impost es produïx en un moment posterior al de la recepció de la factura, les dites quotes s'entendran suportades quan es meriten.

En els supòsits d'inversió del subjecte passiu que es regulen en l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i 58 ter.6 d'esta llei, i en el supòsit de substitució a què es referix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, les quotes s'entendran suportades en el moment en què s'expedisca la factura a què es referixen els articles mencionats, llevat que el moment de la meritació siga posterior al de l'emissió, i en este cas les quotes s'entendran suportades en el moment de la meritació d'estes.»

Tretze. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Supòsits generals de devolució.*

U. Els subjectes passius que no hagen pogut fer efectives les deduccions originades en un període de liquidació pel procediment previst en l'article 33 d'esta llei, per excedir la quantia d'estes les quotes meritades, tindran dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al 31 de desembre de cada any en l'autoliquidació corresponent a l'últim període de liquidació del dit any.

Dos. No obstant això, tindran dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al terme de cada període de liquidació els subjectes passius a què es referix l'article 46 d'esta llei.

Tres. En els supòsits a què es referixen este article i el següent, l'Administració tributària canària procedirà, si és el cas, a practicar liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació en què se sol·licite la devolució de l'impost. No obstant això, quan la citada autoliquidació s'haja presentat fora d'este termini, els sis mesos es computaran des de la data en què es van presentar.

Quan l'autoliquidació o, si és el cas, de la liquidació provisional resulte que s'ha de tornar alguna quantitat, l'Administració tributària canària procedirà a la devolució d'ofici, sense perjudi de la pràctica de les ulteriors liquidacions provisionals o definitives, que siguen procedents.

El procediment de devolució serà el que preveuen els articles 124 a 127, ambdós incloses, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, i la seua normativa de desplegament.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en el primer paràgraf d'este apartat, l'Administració tributària canària procedirà a tornar d'ofici l'import total de la quantitat sol·licitada, sense perjudi de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que siguen procedents.

Transcorregut el termini establert en el primer paràgraf d'este apartat sense que s'haja ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei General Tributària, des de l'endemà de la finalització del dit termini i fins a la data d'ordenament del seu pagament, sense necessitat que el subjecte passiu així ho reclame.

El Govern de Canàries determinarà reglamentàriament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es referix el present número.»

Catorze. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Sol·licitud de devolucions al final de cada període de liquidació.*

Els subjectes passius podran optar per sol·licitar la devolució del saldo que tinguen a favor seu al final de cada període de liquidació d'acord amb les condicions, els termes, els requisits i el procediment que establisca reglamentàriament el Govern de Canàries.

El període de liquidació dels subjectes passius que opten per este procediment coincidirà amb el mes natural, amb independència del seu volum d'operacions.»

Quinze. L'article 58 octies.quatre queda redactat de la manera següent:

«Quatre. L'entitat dominant, sense perjudi del compliment de les seues obligacions pròpies, i amb els requisits, límits, terminis i les condicions que determine reglamentàriament el Govern de Canàries, serà responsable de complir les obligacions següents:

1a. Comunicar a l'Administració tributària canària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es referixen els articles 58 quater i quinquies d'esta llei.

b) La relació d'entitats del grup que apliquen el règim especial, i s'identificaran les que motiven qualsevol alteració en la seua composició respecte a la de l'any anterior, si és el cas.

c) La renúncia al règim especial, que haurà d'exercitar-se durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què haja de produir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquen el règim especial com quant a les renúncies individuals.

d) L'opció que s'establix en l'article 58 quinquies.cinc d'esta llei.

2a. Presentar les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, i ingressar, si és el cas, el deute tributari o sol·licitar la compensació o devolució que siga procedent. Estes autoliquidacions agregades integraran els resultats de les autoliquidacions individuals de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

Les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats hauran de presentar-se una vegada es presenten les autoliquidacions periòdiques individuals de cada una de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats serà determinat pel Govern de Canàries.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a tornar a favor de les entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats supere l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquen el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, es podrà sol·licitar la devolució de l'excés, sempre que no hagen transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les autoliquidacions individuals en què es va originar l'excés. Esta devolució es practicarà en els termes disposats en el número tres de l'article 45 d'esta llei. En este cas, no serà procedent la compensació dels saldos mencionats a tornar en autoliquidacions agregades posteriors, siga quin

sigui el període de temps transcorregut fins que la dita devolució sigui efectiva.

En el cas que deixi d'aplicar-se el règim especial del grup d'entitats i queden quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, aquestes quantitats s'imputaran a les dites entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial s'haja aplicat, i s'aplicarà a este efecte el que disposa l'article 51 d'esta llei.

3a. Disposar, en els termes que el Govern de Canàries estableixi reglamentàriament, d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i servicis adquirits a tercers i utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, per a dur a terme les operacions a què es refereix l'article 58 septies.u. Este sistema haurà de reflectir la utilització successiva d'estos béns i servicis fins a la seua aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació haurà d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que hauran de ser homogenis per a totes les entitats del grup, i s'hauran de mantindre durant tots els períodes en què s'aplique el règim especial, llevat que es modifiquen per causes raonables, que hauran de justificar-se en la mateixa memòria.

Este sistema d'informació haurà de conservar-se durant el termini de prescripció de l'impost.»

Setze. S'afegirà un número segon a l'annex IV, mentre que el contingut actual de l'annex passa a ser el número primer, que queda redactat de la manera següent:

«Segon. Tributarà a 0 euros per mil litres el biodièsel, bioetanol i biometanol que es considere inclòs en determinada quantitat en els béns següents:

2710114100 Les altres gasolines amb un contingut en plom igual o inferior a 0,013 g per litre amb un octanatge inferior a 95.

2710114500 Les altres gasolines amb un contingut en plom igual o inferior a 0,013 g per litre amb un octanatge igual o superior a 95, però inferior a 98.

2710114900 Les altres gasolines amb un contingut en plom igual o inferior a 1,013 g per litre amb un octanatge igual o superior a 98.

2710194100 Olis pesats o gasoils que es destinen a altres usos amb un contingut en sofre inferior o igual a 0,05 per 100.

2710194500 Olis pesats o gasoils que es destinen a altres usos amb un contingut en sofre superior al 0,05 per 100, però inferior o igual a 0,2 per 100.

2710194900 Olis pesats o gasoils que es destinen a altres usos amb un contingut en sofre superior al 0,2 per 100.

A la part de la mescla que no és biocarburant li serà aplicable el tipus impositiu que li corresponga d'acord amb el que estableix el número anterior.

El conseller d'Economia i Hisenda del Govern de Canàries regularà el procediment i requisits per a l'aplicació d'este tipus.

Les definicions de biodièsel, bioetanol i biometanol es troben en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.»

Article sèptim. *Modificació del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre:

U. L'apartat 3 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«3. Com a norma general, per a determinar la base imposable, el valor real del dret originat per la concessió es fixarà per l'aplicació de la regla o regles que, en atenció a la naturalesa de les obligacions imposades al concessionari, siguin aplicables de les que s'indiquen a continuació:

a) Si l'Administració assenyala una quantitat total en concepte de preu o cànon que haja de satisfer el concessionari, per l'import d'este.

b) Si l'Administració assenyala un cànon, un preu, una participació o un benefici mínim que haja de satisfer el concessionari periòdicament i la duració de la concessió no és superior a un any, per la suma total de les prestacions periòdiques. Si la duració de la concessió és superior a l'any, i capitalitza, segons el termini de la concessió, al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaga el concessionari.

Quan per a l'aplicació d'esta regla s'haja de capitalitzar una quantitat anual que siga variable com a conseqüència, exclusivament, de l'aplicació de clàusules de revisió de preus que prenguen, com a referència, els índexs objectius de la seua evolució, es capitalitzarà la corresponent al primer any. Si la variació depèn d'altres circumstàncies la raó matemàtica de la qual es coneix en el moment de l'atorgament de la concessió, la quantitat a capitalitzar serà la mitjana anual de les que el concessionari haja de satisfer durant la vida de la concessió.

c) Quan el concessionari estiga obligat a revertir a l'Administració uns béns determinats, es computarà el valor net comptable estimat del béns a la data de reversió, més els gastos previstos per a la reversió. Per a calcular el valor net comptable dels béns s'aplicaran les taules d'amortització aprovades a l'efecte de l'Impost sobre Societats en el percentatge mitjà que siga procedent. »

Dos. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. En la transmissió de crèdits o drets per mitjà de l'exercici de la qual hagen d'obtenir béns determinats i de possible estimació, s'exigirà l'impost pels mateixos conceptes i tipus que les que s'efectuen dels mateixos béns i drets. No obstant això, en el cas d'immobles en construcció, la base imposable estarà constituïda pel valor real del bé en el moment de la transmissió del crèdit o dret, sense que pugui ser inferior a l'import de la contraprestació satisfeta per la cessió.»

Tres. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19.

1. Són operacions societàries sotmeses:

1r. La constitució de societats, l'augment i la disminució del seu capital social i la dissolució de societats.

2n. Les aportacions que facen els socis que no suposen un augment del capital social.

3r. El trasllat a Espanya de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'una societat quan ni l'una ni l'altre estiguen prèviament situats en un Estat membre de la Unió Europea.

2. No estaran sotmeses:

1r. Les operacions de reestructuració.

2n. Els trasllats de la seu de direcció efectiva o del domicili social de societats d'un Estat membre de la Unió Europea a un altre.

3r. La modificació de l'escriptura de constitució o dels estatuts d'una societat i, en particular, el canvi de l'objecte social, la transformació o la pròrroga del termini de duració d'una societat.

4t. L'ampliació de capital que es faça a càrrec de la reserva constituïda exclusivament per prima d'emissió d'accions.»

Quatre. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20.

1. Les entitats que facen, a través de sucursals o establiments permanents, operacions del seu tràfic en territori espanyol i el domicili social i la seu de direcció efectiva de les quals es troben en països que no pertanyen a la Unió Europea, estaran obligades a tributar, pels mateixos conceptes i en les mateixes condicions que les espanyoles, per la part de capital que destinen a les operacions mencionades.

2. Les entitats el domicili social i seu de direcció efectiva de les quals es troben en un Estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya, no estaran sotmeses a la modalitat d'operacions societàries quan facen, a través de sucursals o establiments permanents, operacions del seu tràfic en territori espanyol. Tampoc estaran subjectes a este gravamen per estes operacions, les entitats la seu de direcció efectiva de les quals es trobe en països que no pertanyen a la Unió Europea, si el seu domicili social està situat en un estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya.»

Cinc. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21.

A l'efecte del gravamen sobre operacions societàries, tindran la consideració d'operacions de reestructuració les operacions de fusió, d'escissió, d'aportació d'actius i de canvi de valors definides en l'article 83, apartats 1, 2, 3 i 5, i en l'article 94 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Sis. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23.

Estarà obligat al pagament de l'impost a títol de contribuent i siguen quines siguen les estipulacions establides per les parts en contra:

a) En la constitució de societats, en l'augment de capital, en el trasllat de seu de direcció efectiva o domicili social i en les aportacions dels socis que no suposen un augment del capital social, la societat.

b) En la dissolució de societats i en la reducció de capital social, els socis, copropietaris, comuns o participis pels béns i drets rebuts.»

Set. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24.

Seran subsidiàriament responsables del pagament de l'impost en la constitució de societats, en l'augment i en la reducció de capital social, en les aportacions dels socis que no suposen un augment del capital social, en la dissolució i en el trasllat de la seu de direcció efectiva o del domicili social de societats, els promotors, administradors o liquidadors d'estes que hagen intervingut en l'acte jurídic

sotmés a l'impost, sempre que s'hagen fet càrrec del capital aportat o hagen entregat els béns.»

Huit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25.

1. En la constitució i augment de capital de societats que limiten d'alguna manera la responsabilitat dels socis, la base imposable coincidirà amb l'import nominal en què este quede fixat inicialment o ampliat amb l'addició de les primes d'emissió exigides, si és el cas.

2. Quan es tracte d'operacions fetes per societats diferents de les anteriors i en les aportacions dels socis que no suposen un augment del capital social, la base imposable es fixarà en el valor net de l'aportació, i s'entendrà com a tal el valor real dels béns i drets aportats minorat per les càrregues i gastos que siguen deduïbles i pel valor dels deutes que queden a càrrec de la societat amb motiu de l'aportació.

3. En els trasllats de seu de direcció efectiva o de domicili social, la base imposable coincidirà amb l'haver líquid que la societat, la seu de direcció efectiva o domicili social de la qual es trasllada, tinga el dia en què s'adopte l'acord.

4. En la disminució de capital i en la dissolució, la base imposable coincidirà amb el valor real dels béns i drets entregats als socis, sense deducció de gastos i deutes.»

Nou. L'article 45.l.B).10 queda redactat de la manera següent:

«10. Les operacions societàries a què es refereixen els apartats 1r, 2n i 3r de l'article 19.2 i l'article 20.2 anteriors, si és el cas, pel que fa al gravamen per les modalitats de transmissions patrimonials oneroses o d'actes jurídics documentats.»

Deu. L'article 45.l.B).12 queda redactat de la manera següent:

«12.a) La transmissió de terrenys i solars i la cessió del dret de superfície per a construir edificis en règim de vivendes de protecció oficial. Els préstecs hipotecaris sol·licitats per a l'adquisició d'aquells, quant al gravamen d'actes jurídics documentats.

b) Les escriptures públiques atorgades per a formalitzar actes o contractes relacionats amb la construcció d'edificis en règim de «vivendes de protecció oficial», sempre que este règim s'haja sol·licitat a l'Administració competent en la matèria.

c) Les escriptures públiques atorgades per a formalitzar la primera transmissió de vivendes de protecció oficial, una vegada obtinguda la qualificació definitiva.

d) La constitució de préstecs hipotecaris per a adquirir de manera exclusiva vivendes de protecció oficial i els seus annexos inseparables, amb el límit màxim del preu de la vivenda mencionada, i sempre que este últim no excedisca els preus màxims establits per a les vivendes de protecció oficial.

e) La constitució de societats i l'ampliació de capital, quan tinguen per objecte exclusiu promoció o construir edificis en règim de protecció oficial.

Per al reconeixement de les exempcions previstes en les lletres a) i b) anteriors, bastarà que es consigne en el document que el contracte s'atorga amb la finalitat de construir vivendes de protecció oficial i quedarà sense efecte si transcorren tres anys a partir del dit reconeixement sense que obtinga la qualificació o declaració provisional, o

quatre anys si es tracta de terrenys. L'exempció s'entendrà concedida amb caràcter provisional i condicionada al compliment que en cada cas exigisquen les disposicions vigents per a esta classe de vivendes. En el supòsit de les lletres a) i b) d'este apartat, el còmput del termini de prescripció previst en l'article 67 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, començarà a comptar-se una vegada transcorregut el termini de tres o quatre anys d'exempció provisional.

Les exempcions que es preveuen en este número s'aplicaran també a les que, amb protecció pública, dimanen de la legislació pròpia de les comunitats autònomes, sempre que els paràmetres de superfície màxima protegible, el preu de la vivenda i el límit d'ingressos dels adquirents no excedisquen els establits en la norma estatal per a les vivendes de protecció oficial.»

Onze. L'article 45.I.B).20 queda redactat de la manera següent:

«1. Les operacions de constitució i augment de capital de les societats d'inversió de capital variable regulades en la Llei d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, així com les aportacions no dineràries a les entitats mencionades, quedaran exemptes en la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

2. Els fons d'inversió de caràcter financer regulats en la llei mencionada anteriorment estaran exemptes en l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats amb el mateix abast establert en l'apartat anterior.

3. Les institucions d'inversió col·lectiva immobiliària regulades en la llei mencionada anteriorment que, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, tinguen com a objecte social exclusiu l'adquisició i la promoció, incloent-hi la compra de terrenys, de qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per al seu arrendament, sempre que, a més, les vivendes, les residències estudiantils i les residències de la tercera edat, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, representen conjuntament, almenys el 50 per cent del total de l'actiu, tindran el mateix règim de tributació que el que preveuen els dos apartats anteriors.

De la mateixa manera, estes institucions tindran una bonificació del 95 per cent de la quota d'este impost si adquirixen vivendes destinades a l'arrendament i terrenys per a promoure vivendes destinades a l'arrendament, sempre que, en els dos casos, complisquen els requisits específics sobre manteniment dels immobles establits en les lletres c) i d) de l'article 28.5 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, llevat que, amb caràcter excepcional, medie l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. Els fons de titulització hipotecària i els fons de titulització d'actius financers estaran exemptes de totes les operacions subjectes a la modalitat d'operacions societàries.»

Dotze. L'apartat 3 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan el valor declarat pels interessats siga superior al de la comprovació, este tindrà la consideració de base imposable. Si el valor de la comprovació o el valor declarat és inferior al preu o a la contraprestació pactada, es prendrà esta última magnitud com a base imposable.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. A l'efecte de prescripció, en els documents que hagen de presentar-se a liquidació, es presumirà que la data dels privats és la de la seua presentació, llevat que amb anterioritat concórrega qualsevol de les circumstàncies que preveu l'article 1.227 del Codi Civil, i en este cas es computarà la data de la incorporació, inscripció, defunció o entrega, respectivament. En els contractes no reflectits documentalment, es presumirà, als mateixos efectes, que la data és la del dia en què els interessats complisquen el que preveu l'article 51. La data del document privat que prevalga a l'efecte de prescripció, d'acord amb el que disposa este apartat, determinarà el règim jurídic aplicable a la liquidació que procedisca per l'acte o contracte incorporat a este.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«1. Cap document que continga actes o contractes subjectes a este impost s'admetrà ni produirà cap efecte en una oficina o en un registre públic sense que es justifique el pagament del deute tributari a favor de l'Administració tributària competent per a exigir-ho, sense que conste declarada l'exempció per esta o, almenys, la presentació en esta del document mencionat. S'informarà immediatament l'Administració interessada de les incidències que es produïsqen. Per tal de liquidar l'impost, els jutjats i tribunals remetran a l'Administració tributària competent una còpia autoritzada dels documents que admeten, en què no conste la nota que han sigut presentats a liquidació en la l'Administració mencionada.

La justificació del pagament o, si és el cas, de la presentació del document mencionat es farà aportant, en qualsevol suport, l'original acreditatiu o una còpia.»

Quinze. L'apartat 4 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«4. La competència per a aplicar l'impost i l'exercici de la potestat sancionadora correspondrà a l'Administració tributària de la comunitat autònoma o de l'Estat a què s'atribuïska el seu rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables segons les normes reguladores de la cessió d'impostos a les comunitats autònomes.»

Article octau. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials:

U. El paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«a) Les conduïdes personalment pels viatgers majors de dèset anys procedents de països tercers, sempre que no superen els límits quantitius següents:

1r. Un litre d'alcohol o begudes derivades; o

2n. Dos litres de productes intermedis o vins espumosos i begudes fermentades, i

3r. Quatre litres de vi tranquil i setze litres de cervesa.»

Dos. El punt 4 de l'article 65.1.a) queda redactat de la manera següent:

«4. Els ciclomotors de dos o tres rodes i els quadricicles lleugers.»

Tres. S'afegir un apartat 5 nou a l'article 66, «Exempcions, devolucions i reduccions», amb la redacció següent:

«5. La base imposable de l'impost, determinada d'acord amb el que preveu l'article 69, serà objecte d'una reducció del 30 per cent del seu import respecte dels vehicles següents:

- a) Vehicles definits com a «autocaravanes» en la versió vigent al dia 30 de juny de 2007 de l'annex II del Reglament General de Vehicles, aprovat per el Reial Decret 2822/1998, de 23 de desembre.
- b) Vehicles preparats per a ser utilitzats com a vivenda a què es referixen l'últim paràgraf del número 1r i l'últim paràgraf del número 8u, els dos de l'apartat 1.a) de l'article 65.»

Quatre. El paràgraf b) de l'article 69 queda redactat de la manera següent:

«b) En els mitjans de transport usats, pel seu valor de mercat en la data de meritació de l'impost.

Quan es tracte de mitjans de transport que hagen estat prèviament matriculats a l'estranger i que siguin objecte de primera matriculació definitiva a Espanya i tinguen la condició d'usats, el valor de mercat es minorarà, en la mesura que hi estiga inclòs, l'import residual de les quotes dels impostos indirectes que haurien sigut exigibles, sense ser deduïbles, en el cas que el mitjà de transport haja sigut objecte de primera matriculació definitiva a Espanya i es trobe en un Estat nou. A este efecte, l'import residual mencionat es determinarà aplicant sobre el valor de mercat del mitjà de transport usat en el moment de la meritació un percentatge igual al que, en el seu dia, hagueren representat les quotes d'estos impostos en el preu de venda, impostos inclosos, del mitjà de transport indicat en estat nou.

Els subjectes passius podran utilitzar, per a determinar el valor de mercat, els preus mitjans de venda aprovats a este efecte pel ministre d'Economia i Hisenda que estaven vigents en la data de meritació de l'impost. En els casos en què siga aplicable la minoració a què es referix el paràgraf anterior, el ministre d'Economia i Hisenda establirà el procediment per a determinar la part dels dits preus mitjans que correspon a l'import residual de les quotes dels impostos indirectes suportades.

Quan els subjectes passius declaren un valor de mercat determinat d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, l'Administració tributària no podrà comprovar el valor així declarat pels altres mitjans que preveu l'article 57 de la Llei General Tributària.»

Cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 70 queden redactats de la manera següent:

«1. Per a determinar els tipus impositius aplicables s'establixen els epígrafs següents:

Epígraf 1r

a) Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals no siguin superiors a 120 g/km, a excepció dels vehicles tipus «quad» i dels vehicles compresos en els epígrafs 6t, 7m, 8u i 9é.

b) Vehicles proveïts d'un sol motor que no siga de combustió interna, a excepció dels vehicles tipus «quad».

Epígraf 2n. Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals siguin superiors a 120 g/km i siguin inferiors a 160 g/km, a excepció dels vehicles tipus «quad» i dels vehicles compresos en l'epígraf 9é.

Epígraf 3r. Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals no siguin inferiors a 160 g/km i siguin

inferiors a 200 g/km, a excepció dels vehicles tipus «quad» i dels vehicles compresos en l'epígraf 9é.

Epígraf 4t

a) Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals siguin iguals o superiors a 200 g/km, a excepció dels vehicles tipus «quad» i dels vehicles compresos en l'epígraf 9é.

b) Vehicles respecte dels quals siga exigible que es mesuren les seues emissions de CO₂, quan estes no s'acrediten.

c) Vehicles compresos en les categories N2 i N3 preparats com a vivenda.

d) Vehicles tipus «quad». S'entén per vehicle tipus «quad», el vehicle de quatre o més rodes, amb un sistema de direcció per mitjà de manillar en què el conductor va assegut a cavall i que està dotat d'un sistema de tracció adequat a un ús fora de carretera.

e) Motos nàutiques. S'entén per «moto nàutica», l'embarcació propulsada per un motor i projectada per a ser pilotada per una o més persones assegudes, de peu o de genolls, sobre els límits d'un casc i no dins.

Epígraf 5t

a) Vehicles no compresos en els epígrafs 1r, 2n, 3r, 4t, 6t, 7m, 8u o 9é.

b) Embarcacions i barcos de recreació o d'esports nàutics, a excepció de les motos nàutiques.

c) Avions, avionetes i la resta d'aeronaus.

Epígraf 6t. Motocicletes no compreses en la lletra c) de l'epígraf 9é les emissions oficials de CO₂ de les quals no siguin superiors a 80 g/km.

Epígraf 7m. Motocicletes no compreses en la lletra c) de l'epígraf 9é les emissions oficials de CO₂ de les quals siguin superiors a 80 g/km i siguin inferiors a 100 g/km.

Epígraf 8u. Motocicletes no compreses en la lletra c) de l'epígraf 9é les emissions oficials de CO₂ de les quals no siguin inferiors a 100 g/km i siguin inferiors a 120 g/km.

Epígraf 9é

a) Motocicletes no compreses en la lletra c) d'este epígraf les emissions oficials de les quals siguin iguals o superiors a 120 g/km.

b) Motocicletes no compreses en la lletra c) d'este epígraf les emissions oficials de CO₂ de les quals no s'acrediten.

c) Motocicletes que tinguen una potència CEE igual o superior a 74 kW (100 CV), siguin quines siguin les seues emissions oficials de CO₂.

2. Els tipus impositius aplicables seran els següents:

a) Els tipus que, d'acord amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagen sigut aprovats per la comunitat autònoma.

b) Si la comunitat autònoma no ha aprovat els tipus a què es referix el paràgraf anterior, s'aplicaran els següents:

Epígrafs	Península i Illes Balears	Canàries
1r i 6t	0,00 per 100	0,00 per 100
2n i 7m	4,75 per 100	3,75 per 100
3r i 8u	9,75 per 100	8,75 per 100
4t i 9é	14,75 per 100	13,75 per 100
5t	12,00 per 100	11,00 per 100

c) A Ceuta i Melilla s'aplicaran els tipus impositius següents:

Epígrafs	0 per 100
1r i 6t	0 per 100
2n i 7m	0 per 100
3r i 8u	0 per 100
4t i 9é	0 per 100
5t	0 per 100»

Article nové. *Bonificació en l'Impost sobre les Primes d'Assegurances de les operacions d'assegurança de transport públic urbà i per carretera.*

Durant els anys 2008 i 2009 tindran una bonificació del 75 per 100 en l'Impost sobre les Primes d'Assegurances de les operacions d'assegurança relacionades amb el transport públic urbà i per carretera de mercaderies o viatgers en què concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que cobrisquen els riscos d'accidents personals dels ocupants dels vehicles de transport, de danys propis sofrits pels vehicles de transport i de la seua responsabilitat civil per ús i circulació, de danys sobre les mercaderies transportades o de qualsevol altra responsabilitat civil del transportista.

b) Que la prima de l'assegurança es merite l'any 2008 o 2009, amb una cobertura màxima d'un any i el període de cobertura de la qual s'iniciï en el mateix exercici.

La repercussió de l'Impost sobre les Primes d'Assegurances per les entitats asseguradores a les persones que contracten les assegurances que tinguen dret a la bonificació anterior es farà consignat en el rebut, de forma separada, la quota que s'obtinga després d'aplicar el tipus de gravamen i la quota que s'obtinga una vegada aplicada la bonificació.

En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, les entitats asseguradores regularitzaran la repercussió de l'impost, i aplicaran la bonificació als acceptants dels contractes d'assegurances que hi tinguen dret respecte de les primes meritades entre l'inici de 2008 i la data d'entrada en vigor de la present llei.

Article deu. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.*

Es modifica el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, que queda redactat de la manera següent:

«e) Els agents i comissionistes de duanes, quan actuen en nom i per compte dels seus poderdants. No obstant això, esta responsabilitat subsidiària no afectarà el deute duaner.»

Disposició addicional primera. *Mesures per a incentivar la política de vivenda.*

El Govern presentarà en el termini de tres mesos un pla de mesures que incentiven, en el marc de la normativa de la Unió Europea, la promoció de vivendes per a destinar-les a l'arrendament amb opció de compra i que fomenten la rehabilitació de vivendes.

Disposició addicional segona. *Lleialtat institucional.*

El Govern, de conformitat amb el principi de lleialtat institucional, avaluarà bilateralment en el marc de la reforma del sistema de finançament, l'import corresponent a les pèrdues d'ingressos que suposen la supressió de l'Impost sobre el Patrimoni i fer efectiva la compensació corresponent.

Disposició addicional tercera. *Anàlisi de noves figures que fomenten la creació de xicotetes i mitjanes empreses.*

El Govern analitzarà les fórmules que hi ha en el dret comparat per a fomentar la creació de xicotetes i mitjanes empreses i el suport als emprenedors, i que responen a la denominació de «business angels», amb l'objecte d'estudiar-ne la viabilitat a Espanya i, si és el cas, el règim jurídic i fiscal que els seria aplicable.

Disposició transitòria primera. *Efectes de l'exempció en la modalitat d'operacions societàries dels fons de titulització.*

L'exempció de la modalitat d'operacions societàries de totes les operacions que facen els fons de titulització hipotecària i els fons de titulització d'actius financers, establida en l'article 45.I.B).20 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, serà aplicable a qualssevol que hagen fet des de la seua constitució, inclosa esta.

Disposició transitòria segona. *Renúncia al règim especial del grup d'entitats.*

Les entitats que hagen optat per l'aplicació del règim especial del grup d'entitats d'acord amb les condicions establides en l'article 163 sexies de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit i en l'article 58 sexies de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, hi podran renunciar fins al 31 de gener de 2009, sense que, a este efecte, els siga aplicable el termini de tres anys a què es referixen els articles mencionats.

Disposició transitòria tercera. *Modificació de la base imposable de l'Impost sobre el Valor Afegit i de l'Impost General Indirecte Canari.*

Els subjectes passius que siguen titulars de crèdits totalment o parcialment incobrables corresponents a quotes repercutides per a fer operacions gravades per als quals, quan entre en vigor esta llei, haja transcorregut més d'un any però menys de dos anys i tres mesos des de la meritació de l'impost, podran reduir la base imposable en el termini dels tres mesos següents a la dita entrada en vigor, sempre que concórreguen tots els requisits a què es referix l'article 80.quatre de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, excloent-ne el mencionat en la condició 1a del dit precepte, i l'article 22é.7 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries, excloent-ne el referit en la condició 1a del dit precepte.

No podran acollir-se al que disposa el paràgraf anterior els subjectes passius que durant el termini dels tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei puguin reduir la base imposable d'acord amb el que disposen l'article 80.tres de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, i l'article 22é. 6 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic Fiscal de Canàries.

Disposició final primera. *Beneficis fiscals aplicables al Simposium Commemoratiu del 90 Aniversari del Saló Internacional de l'Automòbil de Barcelona 2009.*

U. El programa corresponent al simposium commemoratiu del 90 aniversari del Saló Internacional de l'Automòbil de Barcelona tindrà la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic a l'efecte del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats Sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge.

Dos. La duració d'este programa serà de l'1 de gener de 2009 al 31 de desembre de 2010.

Tres. La certificació de l'adequació dels gastos dedicats als objectius i plans del programa serà competència d'un consorci que es crearà d'acord amb el que disposa l'article 27.2.b) de la Llei 49/2002 mencionada, de 23 de desembre.

Quatre. Les actuacions seran les que asseguruen un desenrotllament adequat de l'esdeveniment. El desenrotllament i concreció en plans i programes d'activitats les farà el consorci a què s'ha fet referència en l'apartat anterior.

Cinc. Els beneficis fiscals d'este programa seran els màxims establits en l'article 27.3 de la Llei 49/2002.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació als Intermediaris Financers.*

Es modifica la redacció de l'apartat 3 de la disposició addicional segona, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit tindrà l'obligació d'informar l'Administració tributària i les institucions encarregades de la supervisió financera, en la forma en què s'establisca reglamentàriament, de les activitats desenrotllades per les filials a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 1 d'esta disposició addicional i de la identitat dels contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i els subjectes passius de l'Impost sobre Societats, que siguen titulars dels valors emesos per estes, així com els contribuents de l'Impost sobre la Renda de no-Residents que obtinguen rendes procedents d'estos valors per mitjà d'establiment permanent situat a territori espanyol.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions.*

Es modifica l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 34. Normes generals.

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspondrà a les delegacions i administracions d'Hisenda o, si és el cas, a les oficines amb funcions anàlogues de les comunitats autònomes que tinguen cedida la gestió del tribut.

2. Les comunitats autònomes podran regular els aspectes sobre la gestió i liquidació d'este impost

segons el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia. Quan la comunitat autònoma no haja regulat els dits aspectes, s'aplicaran les normes establides en esta llei.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, la competència per a establir com a obligatori el règim d'autoliquidació de l'impost correspon a l'Estat, que introduirà en la Llei de l'Impost les comunitats autònomes en què s'haja establert este règim.

4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'estableix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori en les comunitats autònomes següents:

Comunitat Autònoma d'Andalusia.
Comunitat Autònoma d'Aragó.
Comunitat Autònoma de Canàries.
Comunitat de Castella i Lleó.
Comunitat Autònoma de Catalunya.
Comunitat Autònoma de Galícia.
Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.»

Disposició final quarta. *Activitat d'incubació avícola.*

El Govern es compromet a analitzar l'activitat d'incubació avícola i la seua classificació adequada en el IAE en el context de la reforma del sistema de finançament local.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado». No obstant això:

a) Els apartats u a deu, els dos inclusivament, tretze, catorze, quinze i setze de l'article primer, seran aplicables als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2008.

b) L'article tercer serà aplicable a partir de l'1 de gener de 2008.

c) Els apartats quatre i cinc de l'article quint, els apartats cinc i sis de l'article sext i l'apartat u de l'article octau, entraran en vigor l'1 de desembre de 2008.

d) Els apartats nou a onze, els dos inclusivament, de l'article quint i onze a tretze, els dos inclusivament, de l'article sext seran aplicables als períodes de liquidació que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2009.

e) Els apartats onze i dotze de l'article primer i els apartats tres a nou, els dos inclusivament, de l'article setè seran aplicables a partir de l'1 de gener de 2009.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO